

Inhoud

II Niet-wetgevingshandelingen

VERORDENINGEN

- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2020/103 van de Commissie van 17 januari 2020 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 844/2012 wat de geharmoniseerde indeling van werkzame stoffen betreft ⁽¹⁾** 1
- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2020/104 van de Commissie van 23 januari 2020 tot onderwerping van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Indonesië aan registratie** 5
- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2020/105 van de Commissie van 23 januari 2020 tot onderwerping van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Indonesië aan registratie** 10
- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2020/106 van de Commissie van 23 januari 2020 tot verlening van een vergunning voor natriumformiaat als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor alle diersoorten ⁽²⁾** 15
- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2020/107 van de Commissie van 23 januari 2020 tot verlening van een vergunning voor ponceau 4R als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor honden, katten en siervissen ⁽³⁾** 18

BESLUITEN

- ★ **Besluit (EU) 2020/108 van de Commissie van 23 januari 2020 tot wijziging van de bijlage bij de monetaire overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino** 23
- ★ **Besluit (EU) 2020/109 van de Commissie van 23 januari 2020 tot wijziging van de bijlage bij de monetaire overeenkomst tussen de Europese Unie en Vaticaanstad** 36

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst.

- ★ Reglement nr. 122 van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE) — Uniforme technische voorschriften voor de goedkeuring van voertuigen van de categorieën M, N en O wat het verwarmingssysteem betreft [2020/110] 42
-

Rectificaties

- ★ Rectificatie van Verordening (EU) 2019/1781 van de Commissie van 1 oktober 2019 tot vaststelling van eisen inzake ecologisch ontwerp voor elektromotoren en snelheidsvariators overeenkomstig Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 641/2009 betreffende eisen inzake ecologisch ontwerp voor stand-alone natloper-circulatiepompen en in producten ingebouwde natloper-circulatiepompen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 640/2009 van de Commissie (PB L 272 van 25.10.2019)..... 66

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2020/103 VAN DE COMMISSIE

van 17 januari 2020

tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 844/2012 wat de geharmoniseerde indeling van werkzame stoffen betreft

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de Richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 19 en artikel 78, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 844/2012 van de Commissie ⁽²⁾ zijn de nodige bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van de verlengingsprocedure voor werkzame stoffen op grond van Verordening (EG) nr. 1107/2009.
- (2) Overeenkomstig artikel 36, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ moet aan werkzame stoffen in de zin van Verordening (EG) nr. 1107/2009 normaliter een geharmoniseerde indeling en etikettering worden toegekend. Er moeten derhalve gedetailleerde procedureregels worden vastgesteld voor de indiening door de lidstaat-rapporteur van voorstellen bij het Europees Agentschap voor chemische stoffen ("het Agentschap") overeenkomstig artikel 37, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1272/2008 bij de verlenging van een goedkeuring van werkzame stoffen op grond van artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1107/2009.
- (3) In het kader van de verlengingsprocedure moet de lidstaat-rapporteur meer tijd krijgen om het aan het Agentschap over te leggen ontwerpbeoordelingsverslag over de verlenging en het dossier voor te bereiden, en moet de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) meer tijd krijgen om een conclusie te formuleren. De periode waarover de aanvragers beschikken tussen de indiening van de verlengingsaanvraag en de indiening van de aanvullende dossiers moet derhalve met drie maanden worden verkort en die periode van drie maanden moet bij de termijnen waarover de lidstaat-rapporteur en de EFSA beschikken, worden gevoegd.
- (4) Het is passend dat de lidstaat-rapporteur over het algemeen overeenkomstig artikel 37, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1272/2008 een dossier indient voor ten minste de gevarenklassen die relevant zijn voor de vaststelling of een werkzame stof kan worden beschouwd als een werkzame stof met een laag risico overeenkomstig artikel 22 van Verordening (EG) nr. 1107/2009, in samenhang met bijlage II, punt 5.1.1, bij die verordening, waarin ook de gevarenklassen staan die relevant zijn voor de in bijlage II, de punten 3.6.2 tot en met 3.6.4 en 3.7, bij Verordening (EG) nr. 1107/2009 vastgestelde drempelcriteria. De lidstaat-rapporteur moet naar behoren motiveren waarom geen geharmoniseerde indeling en etikettering gerechtvaardigd is voor gevarenklassen waarvoor wordt geacht dat niet aan de criteria voor geharmoniseerde indeling en etikettering van Verordening (EG) nr. 1272/2008 is voldaan.

⁽¹⁾ PB L 309 van 24.11.2009, blz. 1.

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 844/2012 van de Commissie van 18 september 2012 tot vaststelling van de nodige bepalingen voor de uitvoering van de verlengingsprocedure voor werkzame stoffen, als bedoeld in Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB L 252 van 19.9.2012, blz. 26).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels, tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 (PB L 353 van 31.12.2008, blz. 1).

- (5) Indien het Agentschap reeds een voorstel heeft ontvangen en deze aan het beoordelen is, moet de lidstaat-rapporteur het voorstel echter beperken tot de gevarenklassen die niet in het reeds ingediende voorstel zijn opgenomen, tenzij de lidstaat-rapporteur van mening is dat nieuwe informatie beschikbaar is die niet in het betreffende dossier staat.
- (6) Bovendien is het voor de gevarenklassen van bijlage II, punt 5.1.1, bij Verordening (EG) nr. 1107/2009, waarover het Comité risicobeoordeling van het Agentschap reeds een advies heeft uitgebracht, voldoende dat de lidstaat-rapporteur naar behoren motiveert dat het bestaande advies van het Comité risicobeoordeling geldig blijft. Het Agentschap kan zijn standpunten over de indiening van de lidstaat-rapporteur kenbaar maken.
- (7) Er moeten indicatieve termijnen worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat het advies van het Comité risicobeoordeling van het Agentschap beschikbaar is voordat de EFSA haar conclusie overeenkomstig artikel 13 van Verordening (EU) nr. 844/2012 vaststelt.
- (8) Er moet worden voorzien in een overgangperiode zodat de aanvragers bij de voorbereiding van hun dossiers rekening kunnen houden met de verkorte termijn tussen de verlengingsaanvraag en de indiening van de aanvullende dossiers. De nieuwe regels mogen geen invloed hebben op de procedures waarvoor reeds aanvullende dossiers zijn ingediend.
- (9) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EU) nr. 844/2012 wordt als volgt gewijzigd:

1) In artikel 6 wordt lid 3 vervangen door:

“3. De aanvullende dossiers worden uiterlijk 33 maanden vóór het verstrijken van de goedkeuring ingediend.”.

2) In artikel 7, lid 1, wordt punt j) vervangen door:

“j) een indelingsvoorstel, als het nodig wordt geacht dat de stof wordt ingedeeld of heringedeeld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad (*).

(*) Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006 (PB L 353 van 31.12.2008, blz. 1).”.

3) Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt “twaalf maanden” vervangen door “13 maanden”;

b) in lid 2 wordt punt e), vervangen door:

“e) een suggestie voor de indeling, of indien van toepassing de bevestiging ervan, of de herindeling van de werkzame stof overeenkomstig de criteria van Verordening (EG) nr. 1272/2008, zoals gespecificeerd in, en in overeenstemming met, het dossier dat op grond van lid 9 moet worden ingediend;”;

c) in lid 5, tweede zin, wordt “twaalf maanden” vervangen door “13 maanden”;

d) in lid 6, tweede zin, wordt “twaalf maanden” vervangen door “13 maanden”;

e) het volgende lid 9 wordt toegevoegd:

“9 De lidstaat-rapporteur dient uiterlijk bij de indiening van het ontwerpbeoordelingsverslag over de verlenging op grond van artikel 37, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1272/2008 en overeenkomstig de voorschriften van het Agentschap een voorstel bij het Europees Agentschap voor chemische stoffen (“het Agentschap”) in om advies in te winnen over een geharmoniseerde indeling van de werkzame stof voor ten minste de volgende gevarenklassen:

- ontplofbare stoffen,
- acute toxiciteit,
- huidcorrosie/-irritatie,
- ernstig oogletsel/oogirritatie,

- sensibilisatie van de luchtwegen of de huid,
- mutageniteit in geslachtscellen,
- kankerverwekkendheid,
- voortplantingstoxiciteit,
- specifieke doelorgaantoxiciteit bij eenmalige blootstelling,
- specifieke doelorgaantoxiciteit bij herhaalde blootstelling,
- gevaar voor het aquatisch milieu.

De lidstaat-rapporteur motiveert naar behoren zijn standpunt dat voor een of meer van deze gevarenklassen niet aan de indelingscriteria is voldaan.

Indien het Agentschap reeds een voorstel voor indeling van een werkzame stof heeft ontvangen en deze aan het beoordelen is, dient de lidstaat-rapporteur een aanvullend indelingsvoorstel in dat uitsluitend betrekking heeft op de hiervoor genoemde gevarenklassen die niet in het reeds ingediende voorstel zijn opgenomen, tenzij nieuwe, nog niet ingediende informatie over de hiervoor genoemde gevarenklassen beschikbaar is.

Voor de gevarenklassen waarover het op grond van artikel 76, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 1907/2006 opgericht Comité risicobeoordeling van het Agentschap reeds een advies heeft uitgebracht, en ongeacht of dit advies de basis vormde van een besluit betreffende een vermelding voor de geharmoniseerde indeling en etikettering van een stof in bijlage VI bij Verordening (EG) nr. 1272/2008, volstaat het dat de lidstaat-rapporteur in zijn aanvraag voor het Agentschap naar behoren motiveert dat het bestaande advies of, wanneer het advies al de basis vormde van een besluit betreffende opname in bijlage VI, de bestaande indeling geldig blijft ten aanzien van de in de eerste alinea opgesomde gevarenklassen. Het Agentschap kan zijn standpunten over de indiening van de lidstaat-rapporteur kenbaar maken.”

- 4) Na artikel 11 bis wordt het volgende artikel 11 ter ingevoegd:

“Artikel 11 ter

Het Comité risicobeoordeling streeft ernaar het in artikel 37, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1272/2008 bedoelde advies binnen 13 maanden na de in artikel 11, lid 9, bedoelde indiening aan te nemen.”

- 5) In artikel 12 wordt lid 1 vervangen door:

“1. De EFSA onderzoekt of het van de lidstaat-rapporteur ontvangen ontwerpbeoordelingsverslag over de verlenging alle relevante informatie in het overeengekomen formaat bevat en doet dit verslag uiterlijk drie maanden na ontvangst ervan aan de aanvrager en de andere lidstaten toekomen.”

- 6) In artikel 13, lid 1, wordt de eerste zin vervangen door:

“Binnen vijf maanden na het verstrijken van de in artikel 12, lid 3, bedoelde termijn of, in voorkomend geval, binnen twee weken na de vaststelling van het in artikel 37, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1272/2008 bedoelde advies van het Comité risicobeoordeling, indien deze datum later is, stelt de EFSA een conclusie vast in het licht van de huidige wetenschappelijke en technische kennis en aan de hand van de richtsnoeren die op de datum van indiening van de aanvullende dossiers van toepassing zijn, en in het licht van het advies van het Comité risicobeoordeling over de vraag of de werkzame stof naar verwachting aan de goedkeuringscriteria van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1107/2009 zal voldoen.”

- 7) In artikel 14, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

“Bij het verlengingsverslag en de ontwerpverordening wordt rekening gehouden met het ontwerpbeoordelingsverslag over de verlenging van de lidstaat-rapporteur, de in artikel 12, lid 3, van deze verordening bedoelde opmerkingen en, in voorkomend geval, de conclusie van de EFSA, alsook het eventuele advies van het Comité risicobeoordeling, zoals bedoeld in artikel 37, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1272/2008.”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing op de verlengingsprocedures voor de werkzame stoffen waarvoor de goedkeuringsperiode op of na 13 mei 2023 verstrijkt.

Zij is evenwel niet van toepassing op de verlengingsprocedures voor werkzame stoffen waarvoor reeds vóór de datum van vaststelling van deze verordening aanvullende dossiers zijn ingediend.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 17 januari 2020.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2020/104 VAN DE COMMISSIE**van 23 januari 2020****tot onderwerping van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Indonesië aan registratie**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ⁽¹⁾ ("de basisverordening"), en met name artikel 14, lid 5,

Na kennisgeving aan de lidstaten,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 12 augustus 2019 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") met een bericht in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽²⁾ ("het bericht van inleiding") de inleiding bekendgemaakt van een antidumpingprocedure ("de procedure") betreffende de invoer in de Unie van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China ("de VRC"), Taiwan en Indonesië; zij deed dit naar aanleiding van een klacht die op 28 juni 2019 was ingediend door Eurofer, de Europese Vereniging van ijzer- en staalproducerende industrieën ("de klager"), namens vier producenten in de Unie die goed zijn voor de totale productie in de Unie van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal.
- (2) Op 10 oktober 2019 kondigde de Commissie de inleiding aan van een antisubsidieonderzoek met betrekking tot de invoer in de Unie van hetzelfde product van oorsprong uit de VRC en Indonesië ⁽³⁾ ("de parallelle antisubsidieprocedure") op basis van artikel 10 van Verordening (EU) 2016/1037 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ⁽⁴⁾ ("de antisubsidiebasisverordening").

1. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

- (3) Het product waarvan de invoer aan registratie wordt onderworpen ("het betrokken product") betreft gewalste producten van roestvrij staal, ook indien opgerold (waaronder op maat gesneden producten en producten uit "bandstaal"), niet verder bewerkt dan warmgewalst, met uitzondering van niet opgerolde producten met een breedte van 600 mm of meer en een dikte van meer dan 10 mm. Deze producten vallen momenteel onder de GS-codes 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 en 7220 12. Deze GS-codes worden slechts ter informatie vermeld.

2. VERZOEK

- (4) De klager heeft in zijn klacht reeds om registratie van de invoer verzocht. Op 31 oktober 2019 diende de klager op grond van artikel 14, lid 5, van de basisverordening een afzonderlijk verzoek in tot registratie van de invoer die voorwerp is van deze procedure. De klager verzocht om registratie van de invoer van het betrokken product, zodat vervolgens met ingang van de datum van registratie maatregelen ten aanzien van de betrokken producten kunnen worden toegepast. Op 22 november en 10 december 2019 werden verdere mededelingen ter ondersteuning van dit verzoek ingediend.
- (5) Op 14 november 2019 werden door Marcegaglia Specialties ("Marcegaglia"), een gebruiker van het betrokken product die in de antidumpingprocedure medewerking verleent, opmerkingen ingediend in verband met het verzoek van de klager tot registratie van de invoer.

⁽¹⁾ PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21.

⁽²⁾ Bericht van inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Indonesië (2019/C 269 I/01) (PB C 269 I van 12.8.2019, blz. 1).

⁽³⁾ Bericht van inleiding van een antisubsidieprocedure betreffende de invoer van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Indonesië (2019/C 342/09) (PB C 342 van 10.10.2019, blz. 18).

⁽⁴⁾ PB L 176 van 30.6.2016, blz. 55.

3. GRONDEN VOOR REGISTRATIE

- (6) Overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening kan de Commissie de douaneautoriteiten opdracht geven passende maatregelen te nemen om de invoer te registreren, zodat vervolgens, met ingang van de datum van registratie, op de betrokken producten maatregelen kunnen worden toegepast. Tot registratie van de invoer kan worden overgegaan naar aanleiding van een door de bedrijfstak van de Unie ingediend verzoek dat voldoende bewijsmateriaal bevat om een dergelijke maatregel te rechtvaardigen.
- (7) Volgens de klager is registratie gerechtvaardigd omdat het betrokken product van oorsprong uit de VRC, Taiwan en Indonesië met dumping wordt ingevoerd. De klager voerde aan dat de bedrijfstak van de Unie aanzienlijke schade wordt toegebracht door een intensivering van de laaggeprijsde invoer, die het corrigerende effect van mogelijke definitieve rechten ondermijnt door het aanleggen van voorraden mogelijk te maken.
- (8) De Commissie heeft het verzoek getoetst aan artikel 10, lid 4, van de basisverordening. De Commissie is nagegaan of de importeurs op de hoogte waren van de dumping of dat hadden moeten zijn gezien de omvang van de dumping en de gestelde of vastgestelde schade. Daarnaast heeft zij onderzocht of er sprake was van een aanzienlijke toename van invoer die, gezien het tijdstip waarop en de omvang waarin deze plaatsvond en andere omstandigheden, het corrigerende effect van het toe te passen definitieve antidumpingrecht ernstig dreigt te ondermijnen.

3.1. Kennis van dumping, omvang van dumping en gestelde schade bij de importeurs

- (9) In het bericht van inleiding van deze procedure van 12 augustus 2019 werd benadrukt dat de berekende dumpingmarges voor alle landen aanzienlijk zijn. Algemeen genomen en gezien de hoogte van de vermeende dumpingmarges, die uiteenlopen van 15,1 % tot 54,3 %, wijst het bewijsmateriaal in de klacht er in dit stadium in voldoende mate op dat de producenten-exporteurs zich schuldig maken aan dumping.
- (10) De klacht bevatte tevens voldoende bewijsmateriaal voor de gestelde schade aan de bedrijfstak van de Unie, waaronder een daling van het marktaandeel en een negatieve ontwikkeling van andere essentiële prestatie-indicatoren van de bedrijfstak van de Unie.
- (11) Door de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* is het bericht van inleiding een openbaar document dat voor alle importeurs toegankelijk is. Bovendien hebben importeurs, als belanghebbenden bij het onderzoek, toegang tot de niet-vertrouwelijke versie van de klacht en het niet-vertrouwelijke dossier. Daarom is de Commissie van oordeel dat de importeurs, als ervaren professionals, op deze basis van de vermeende dumpingpraktijken, de omvang daarvan en de gestelde schade op de hoogte waren of hadden moeten zijn ⁽⁹⁾.
- (12) Zij is derhalve tot de conclusie gekomen dat aan het eerste criterium voor registratie was voldaan.

3.2. Aanzienlijke toename van invoer

- (13) De Commissie heeft dit criterium geanalyseerd op basis van statistische gegevens uit de databank Surveillance 2, uitgaande van de informatie die voor het betrokken product was verzameld. Bij de analyse van de invoervolumes met het oog op het verzoek om registratie waren volledige statistische gegevens beschikbaar tot en met november 2019. De Commissie was van oordeel dat het niveau van de invoer vanaf augustus 2019, de maand waarin het onderzoek werd geopend, tot de meest recente periode, namelijk november 2019, in overweging moet worden genomen en dat die volumes moeten worden vergeleken met de invoervolumes tijdens het onderzoektijdvak. Een vergelijking tussen het niveau van de invoer in de periode van augustus 2019 tot en met november 2019 en het niveau in dezelfde maanden van het voorgaande jaar werd niet passend geacht, aangezien het dossier geen aanwijzingen bevatte waaruit bleek dat de invoer van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal onderhevig is aan seizoenschommelingen. De invoer uit de betrokken landen ontwikkelde zich als volgt:

⁽⁹⁾ Zie het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 8 mei 2019, *Stemcor/Europese Commissie*, T-749/16, punt 56.

Invoervolumes uit de betrokken landen (ton)

Oorsprong	Onderzoek-tijdvak (OT)	Maandgemiddelde	Na opening (*)	Maandgemiddelde	Δ OT — na opening
VRC	220 705	18 392	110 568	27 642	+ 50 %
Indonesië	107 107	8 926	9 011	2 253	– 75 %
Taiwan	36 542	3 045	13 932	3 483	+ 14 %
Betrokken landen	364 354	30 363	133 511	33 378	+ 10 %

(*) augustus 2019-november 2019

Bron: databank Surveillance 2

- (14) Op basis van deze statistische gegevens stelde de Commissie vast dat het gemiddelde maandelijkse invoervolume van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal uit de betrokken landen naar de Unie in de periode van september 2019 tot en met november 2019, d.w.z. na de opening van de zaak, 10 % hoger lag dan het gemiddelde maandelijkse invoervolume naar de Unie tijdens het onderzoektijdvak.
- (15) In onderzoeken met meer dan één betrokken land hangt het al dan niet cumuleren van de invoer uit die landen met het oog op de in bovenstaande overwegingen beschreven analyse ervan af of de Commissie in het onderliggende onderzoek besluit om de invoer uit die landen te cumuleren. De Commissie wees er ook op dat het Gerecht in zijn arrest in de zaak *Stemcor* heeft geoordeeld dat de “aanzienlijke toename van invoer” in de zin van artikel 10, lid 4, onder d), van de basisverordening in haar geheel moet worden beoordeeld om uit te maken of de invoer in zijn geheel genomen het corrigerende effect van de definitieve rechten ernstig dreigt te ondermijnen en dus nog meer schade dreigt te veroorzaken voor de bedrijfstak van de Unie, zonder rekening te houden met de individuele en subjectieve situatie van de betrokken importeurs⁽⁶⁾. Zoals blijkt uit de bovenstaande tabel vertoonde de gecumuleerde invoer uit de betrokken landen onmiskenbaar een aanzienlijke toename.
- (16) Marcegaglia voerde aan dat uit het argument van de klager niet was op te maken dat er sprake was van een aanzienlijke toename van invoer, en dat een dergelijke toename onwaarschijnlijk was aangezien de vrijwaringsstariefcontingenten die van toepassing zijn op bepaalde staalproducten⁽⁷⁾, waaronder het betrokken product, (“de contingenten”) voor elk van de betrokken landen op een niveau zijn vastgesteld dat aanzienlijk lager ligt dan de tijdens het onderzoektijdvak vastgestelde uitvoervolumes. Alle invoer die de contingenten overschrijdt, wordt belast met een vrijwaringsrecht van 25 %. Daarom zal de invoer van het betrokken product volgens Marcegaglia naar verwachting dalen tot het niveau van de contingenten, dat 25 % lager is dan het invoervolume in het onderzoektijdvak. Marcegaglia voegde daaraan toe dat ofschoon de invoervolumes in juli en augustus 2019, of in het algemeen in om het even welke maand, deze maandgemiddelden te boven (kunnen) gaan, dit niet de conclusie rechtvaardigt dat de invoer waarschijnlijk zal toenemen.
- (17) De Commissie herinnert eraan dat de betrokken contingenten tariefcontingenten zijn, op grond waarvan alle invoer boven de daarin vastgelegde drempel niet verboden is, maar aan een aanvullend ad-valoremrecht van 25 % wordt onderworpen. Dit betekent dat importeurs hoeveelheden mogen invoeren die ver boven de toepasselijke drempels liggen, mits zij daarvoor het vrijwaringsrecht betalen. Hoe het ook zij, het feit dat het betrokken product aan tariefcontingenten onderworpen is, houdt verband met de noodzaak om ernstige schade voor de bedrijfstak van de Unie te vermijden. Dezelfde toename van de invoer na de opening van het huidige onderzoek kan ertoe leiden dat de uiteindelijke rechten met terugwerkende kracht moeten worden geïnd vanwege de vastgestelde aanmerkelijke schade en de noodzaak van een doeltreffende compenserende maatregel. Bovendien zou het vrijwaringsrecht van 25 %, gezien de door de klager geschatte dumping- en schademarges (zie overweging (30)), niet toereikend kunnen blijken om de dumping en de schade volledig te verhelpen. Vervolgens zal een recht van 25 % de importeurs naar alle waarschijnlijkheid niet weerhouden van de invoer van extra hoeveelheden.
- (18) In antwoord op de opmerkingen van Marcegaglia wijst de Commissie er voorts op dat deze verordening betrekking heeft op de registratie van de invoer en geen gevolgen heeft voor het besluit om al dan niet antidumpingrechten te heffen, dat pas in het stadium van eventuele definitieve maatregelen wordt genomen.

⁽⁶⁾ Arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 8 mei 2019, *Stemcor/Europese Commissie*, T-749/16, punt 86.

⁽⁷⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/159 van de Commissie van 31 januari 2019 tot instelling van definitieve vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van bepaalde staalproducten (PB L 31 van 1.2.2019, blz. 27), zoals gewijzigd bij Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1590 van de Commissie (PB L 248 van 27.9.2019, blz. 28).

- (19) Daarom concludeerde de Commissie dat gezien de aanzienlijke toename van de invoer uit de betrokken landen ook aan het tweede criterium voor registratie was voldaan.

3.3. Ondernijning van het corrigerende effect van het recht

- (20) De Commissie beschikt in dit stadium over voldoende bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de voortdurende toename van de invoer tegen verder dalende prijzen reeds extra schade heeft veroorzaakt.
- (21) Zoals vastgesteld in de overwegingen 14 en 15 is er voldoende bewijs voor een aanzienlijke toename van de invoer van het betrokken product.
- (22) Bovendien blijkt uit niets in het dossier dat de prijzen van de invoer sinds de opening van het onderzoek zijn gestegen. Integendeel: volgens de openbare databank Surveillance 2 lag de gemiddelde waarde per eenheid van het betrokken product bij invoer uit de betrokken landen in de periode van augustus tot en met november 2019 1 % lager dan in het onderzoektijdvak.
- (23) Daarnaast wees de klager er in zijn verzoek om registratie op dat de in de klacht geconstateerde verslechtering van de situatie van de bedrijfstak van de Unie tijdens de tweede helft van 2018 in de eerste helft van 2019 voortging, met een verdere afname van de productie en een toename van de prijsopbodding door de invoer. In zijn verzoek verstrekke de klager ook bewijsmateriaal waaruit bleek dat de situatie sindsdien verder verslechterd was, waarbij hij onder meer de aandacht vestigde op het feit dat de verschillende producenten in de Unie sinds juli 2019 vier grote herstructureringen van verschillende aard hadden aangekondigd, met gevolgen voor de werkgelegenheid van honderden werknemers.
- (24) Op basis daarvan wordt het corrigerende effect van een eventueel definitief recht reeds ernstig ondernijnd door de timing van de aanzienlijke toename van de invoer zoals uiteengezet in de overwegingen 14 en 15, tenzij dit recht met terugwerkende kracht zou worden toegepast.
- (25) Daarom concludeerde de Commissie dat, voor het deel van het verzoek dat betrekking had op dumping, eveneens aan het derde criterium voor registratie was voldaan.

4. PROCEDURE

- (26) Derhalve heeft de Commissie geconcludeerd dat er voldoende bewijsmateriaal is om de registratie van de invoer van het betrokken product overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening te rechtvaardigen.
- (27) Alle belanghebbenden wordt verzocht hun standpunt schriftelijk kenbaar te maken en bewijsmateriaal in te dienen. Bovendien kan de Commissie belanghebbenden horen, mits zij daar schriftelijk om verzoeken en kunnen aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen.

5. REGISTRATIE

- (28) Overeenkomstig artikel 14, lid 5, van de basisverordening moet de invoer van het betrokken product worden geregistreerd zodat, indien het onderzoek leidt tot de instelling van antidumping- of compenserende rechten, deze rechten overeenkomstig de geldende wettelijke bepalingen met terugwerkende kracht op de geregistreeerde invoer kunnen worden geheven indien aan de vereiste voorwaarden is voldaan.
- (29) Eventuele toekomstig verschuldigde rechten zullen voortvloeien uit de bevindingen van dit onderzoek. In dit stadium kan de hoogte van de mogelijk verschuldigde rechten nog niet worden geraamd.
- (30) Wat de invoer uit de VRC betreft, wordt in de klacht waarin om de opening van een antidumpingonderzoek wordt verzocht voor het betrokken product de gemiddelde dumpingmarge op 54,3 % geraamd en de gemiddelde prijsopboddingsmarge op 29,1 %. Het bedrag aan mogelijk toekomstig verschuldigde rechten zou op het laagste van die niveaus kunnen worden vastgesteld, d.w.z. 29,1 % als percentage van de cif-waarde bij invoer van het betrokken product. Indien de Commissie echter vaststelt dat aan de voorwaarden van artikel 7, lid 2 bis, en artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening voldaan is, namelijk dat de dumpingmarge kan worden gezien als een goede afspiegeling van de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade, kan het bedrag aan mogelijk toekomstig verschuldigde rechten overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening worden vastgesteld op het niveau van de dumpingmarge van 54,3 %. Wat de invoer uit Indonesië betreft, wordt in de klacht waarin om de opening van een antidumpingonderzoek wordt verzocht voor het betrokken product de gemiddelde dumpingmarge op 32,2 % geraamd en de gemiddelde prijsopboddingsmarge op 39,8 %. Het bedrag aan mogelijk toekomstig verschuldigde rechten wordt op het laagste van die niveaus vastgesteld, d.w.z. 32,2 % als percentage van de cif-waarde bij invoer van het betrokken product. Indien de Commissie vaststelt dat aan de voorwaarden van artikel 7, lid 2 bis, en artikel 7, lid 2 ter, van de basisverordening voldaan is, namelijk dat de dumpingmarge kan worden

gezien als een goede afspiegeling van de door de bedrijfstak van de Unie geleden schade, kan het bedrag aan mogelijk toekomstig verschuldigde rechten worden vastgesteld op het niveau van de dumpingmarge. Wat de invoer uit Taiwan betreft, wordt in de klacht waarin om de opening van een antidumpingonderzoek wordt verzocht voor het betrokken product de gemiddelde dumpingmarge op 15,1 % geraamd en de gemiddelde prijsoneerbiedingsmarge op 20,7 %. Het bedrag aan mogelijk toekomstig verschuldigde rechten wordt op het laagste van die niveaus vastgesteld, d.w.z. 15,1 % als percentage van de cif-waarde bij invoer van het betrokken product.

6. VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

- (31) Alle persoonsgegevens die in het kader van deze registratie worden verzameld, zullen worden behandeld in overeenstemming met Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁸⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 14, lid 5, van Verordening (EU) 2016/1036 wordt de douaneautoriteiten opgedragen passende maatregelen te nemen voor de registratie van de invoer in de Unie van gewalste producten van roestvrij staal, ook indien opgerold (waaronder op maat gesneden producten en producten uit "bandstaal"), niet verder bewerkt dan warmgewalst, met uitzondering van niet opgerolde producten met een breedte van 600 mm of meer en een dikte van meer dan 10 mm, momenteel ingedeeld onder de GS-codes 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 en 7220 12, van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Indonesië.

De registratie wordt negen maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening beëindigd.

Alle belanghebbenden wordt verzocht uiterlijk 21 dagen na de bekendmaking van deze verordening hun standpunt schriftelijk kenbaar te maken, bewijsmateriaal in te dienen of te verzoeken te worden gehoord.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2020.

Voor de Commissie

De voorzitter

Ursula VON DER LEYEN

⁽⁸⁾ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2020/105 VAN DE COMMISSIE

van 23 januari 2020

tot onderwerping van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Indonesië aan registratie

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1037 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ⁽¹⁾ ("de basisverordening"), en met name artikel 24, lid 5,

Na kennisgeving aan de lidstaten,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 10 oktober 2019 heeft de Europese Commissie ("de Commissie") met een bericht in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽²⁾ ("het bericht van inleiding") de inleiding bekendgemaakt van een antisubsidieprocedure ("de procedure") betreffende de invoer in de Unie van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China ("de VRC") en Indonesië; zij deed dit naar aanleiding van een klacht die op 26 augustus 2019 was ingediend door Eurofer, de Europese Vereniging van ijzer- en staalproducerende industrieën ("de klager"), namens vier producenten in de Unie die goed zijn voor de totale productie in de Unie van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal.
- (2) Op 12 augustus 2019 had de Commissie al de inleiding van een antidumpingonderzoek aangekondigd met betrekking tot de invoer in de Unie van hetzelfde product van oorsprong uit de VRC, Taiwan en Indonesië ⁽³⁾ ("de parallelle antidumpingprocedure") op basis van artikel 5 van Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ ("de antidumpingbasisverordening").

1. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

- (3) Het product waarvan de invoer aan registratie wordt onderworpen ("het betrokken product") betreft gewalste producten van roestvrij staal, ook indien opgerold (waaronder op maat gesneden producten en producten uit "bandstaal"), niet verder bewerkt dan warmgewalst, met uitzondering van niet opgerolde producten met een breedte van 600 mm of meer en een dikte van meer dan 10 mm. Deze producten vallen momenteel onder de GS-codes 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 en 7220 12. Deze GS-codes worden slechts ter informatie vermeld.

⁽¹⁾ PB L 176 van 30.6.2016, blz. 55.

⁽²⁾ Bericht van inleiding van een antisubsidieprocedure betreffende de invoer van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Indonesië (2019/C 342/09) (PB C 342 van 10.10.2019, blz. 18).

⁽³⁾ Bericht van inleiding van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van bepaalde warmgewalste platen en rollen van roestvrij staal van oorsprong uit de Volksrepubliek China, Taiwan en Indonesië (2019/C 269 I/01) (PB C 269 I van 12.8.2019, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21).

2. VERZOEK

- (4) De klager heeft in zijn klacht reeds om registratie van de invoer verzocht. Op 31 oktober 2019 diende de klager op grond van artikel 24, lid 5, van de basisverordening een afzonderlijk verzoek in tot registratie van de invoer die voorwerp is van deze procedure. De klager verzocht om registratie van de invoer van het betrokken product, zodat vervolgens met ingang van de datum van registratie maatregelen ten aanzien van de betrokken producten kunnen worden toegepast. Op 22 november en 10 december 2019 werden verdere mededelingen ter ondersteuning van dit verzoek ingediend.
- (5) Op 14 november 2019 werden door Marcegaglia Specialties ("Marcegaglia"), een gebruiker van het betrokken product die in de antisubsidieprocedure medewerking verleent, opmerkingen ingediend in verband met het verzoek van de klager tot registratie van de invoer.

3. GRONDEN VOOR REGISTRATIE

- (6) Overeenkomstig artikel 24, lid 5, van de basisverordening kan de Commissie de douaneautoriteiten opdracht geven passende maatregelen te nemen om de invoer te registreren, zodat vervolgens, met ingang van de datum van registratie, op de betrokken producten maatregelen kunnen worden toegepast. Tot registratie van de invoer kan worden overgegaan naar aanleiding van een door de bedrijfstak van de Unie ingediend verzoek dat voldoende bewijsmateriaal bevat om een dergelijke maatregel te rechtvaardigen.
- (7) Volgens de klager is registratie gerechtvaardigd omdat het betrokken product van oorsprong uit de VRC en Indonesië met subsidiëring wordt ingevoerd. De klager voerde aan dat de bedrijfstak van de Unie aanzienlijke schade wordt toegebracht door een intensivering van de laaggeprijsde invoer, die het corrigerende effect van mogelijke definitieve rechten ondermijnt door het aanleggen van voorraden mogelijk te maken.
- (8) De Commissie heeft het verzoek getoetst aan artikel 16, lid 4, van de basisverordening. Zij is nagegaan of er kritieke omstandigheden bestaan waarin het betrokken product, waarvoor tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies zijn toegekend, moeilijk te herstellen schade veroorzaakt doordat het product in een betrekkelijk kort tijdvak massaal wordt ingevoerd, en of het, om herhaling van dergelijke schade te voorkomen, nodig wordt geoordeeld op deze invoer met terugwerkende kracht compenserende rechten in te stellen.

3.1. Subsidiëring van het betrokken product

- (9) De Commissie beschikt over voldoende bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de invoer van het betrokken product uit de VRC en Indonesië wordt gesubsidieerd.
- (10) Wat de VRC betreft, bestaan de vermeende subsidiepraktijken met name uit de rechtstreekse overdracht van middelen, inkomsten waarvan de overheid afstand doet of die de overheid niet int en de levering van goederen of de verrichting van diensten door de overheid tegen een ontoereikende prijs. Hieronder vallen bijvoorbeeld preferentiële leningen en de verstrekking van kredietlijnen door staatsbanken, exportkredietsubsidieprogramma's, exportgaranties en -verzekeringen en subsidieprogramma's; belastingverlagingen voor hoogtechnologische en in nieuwe technologieën gespecialiseerde ondernemingen, belastingverrekening voor onderzoek en ontwikkeling, versnelde afschrijving van apparatuur die hightechondernemingen gebruiken voor hoogtechnologische ontwikkeling en productie, vrijstelling van dividend tussen gekwalificeerde binnenlandse ondernemingen, vermindering van de bronbelasting voor dividenden die Chinese ondernemingen waarin door buitenlandse ondernemingen is geïnvesteerd uitkeren aan hun niet-Chinese moedermaatschappijen, vrijstelling van de belasting op grondgebruik en belastingaftrek bij uitvoer; alsmede verstrekking van grond en elektriciteit door de overheid tegen een ontoereikende prijs.
- (11) Wat Indonesië betreft, bestaan de vermeende subsidiepraktijken met name uit de rechtstreekse overdracht van middelen; inkomsten waarvan de overheid afstand doet of die de overheid niet int; en de levering van goederen of de verrichting van diensten door de overheid tegen een ontoereikende prijs. Hieronder vallen bijvoorbeeld beleidsgestuurde preferentiële leningen en belastingvoordelen uit hoofde van de Indonesische wetgeving en vrijstelling van invoerrechten voor de invoer van grondstoffen en productieapparatuur.
- (12) Er wordt gesteld dat het bij deze maatregelen om subsidies gaat, aangezien in het kader daarvan door de Chinese overheid, de Indonesische overheid of door andere regionale of lokale overheden (met inbegrip van publieke organen) een financiële bijdrage wordt verstrekt waardoor de producenten-exporteurs van het betrokken product een voordeel verkrijgen. De subsidies worden vermeend afhankelijk te zijn van exportprestaties en/of het gebruik van binnenlandse in plaats van ingevoerde goederen en/of beperkt zijn tot bepaalde sectoren en/of soorten ondernemingen en/of locaties, en derhalve specifiek zijn en tot compenserende maatregelen aanleiding geven.

- (13) Het bewijsmateriaal inzake subsidiëring is toegankelijk gemaakt in de openbare versie van de klacht en is verder onderzocht in het memorandum over de toereikendheid van het bewijsmateriaal.
- (14) Derhalve lijkt het in dit stadium beschikbare bewijsmateriaal erop te duiden dat het betrokken product met tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies wordt uitgevoerd.

3.2. Bestaan van massale invoer in een betrekkelijk kort tijdvak

- (15) Uit het bewijsmateriaal met betrekking tot het invoervolume in de klacht en de later ingediende stukken in verband met het verzoek om registratie blijkt een aanzienlijke toename van de invoer in de periode 2015 tot en met juni 2019, zowel in absolute cijfers als wat het marktaandeel betreft. Uit het bewijsmateriaal in de klacht blijkt met name dat de Chinese en Indonesische exporteurs het verkoopvolume van het betrokken product in de Unie sterk hebben verhoogd, wat heeft geleid tot een sterke toename van het marktaandeel tot 28,7 % in de tweede helft van 2018.
- (16) Uit een analyse van de ontwikkeling van de invoer tijdens de volledige beoordelingsperiode en na de opening van het onderzoek, d.w.z. door de gegevens uit de klacht aan te vullen met specifieke gegevens inzake het betrokken product uit de databank Surveillance 2, blijkt niet dat de aanzienlijke toename van de invoer tot stilstand is gekomen:

Invoervolumes uit de betrokken landen (ton)

Oorsprong	2016	2017	2018	Onderzoektijdvak (OT)	Maandgemiddelde OT	Maandgemiddelde na opening ⁽¹⁾
VRC	194 963	263 858	250 626	220 705	18 392	26 338
Indonesië	105	17	44 863	107 107	8 926	4 270
Betrokken landen	195 068	263 874	295 489	327 812	27 318	30 607

(¹) oktober 2019-november 2019.

Bron:

— 2016-2018: klacht

— OT en na OT: databank Surveillance 2

- (17) Op basis van deze statistische gegevens constateerde de Commissie dat het bestaan van massale invoer uit de betrokken landen zelfs in de twee maanden na de opening van het onderzoek, d.w.z. oktober en november 2019, werd bevestigd, met een maandgemiddelde dat in deze maanden nog 12 % boven het reeds hoge niveau in het onderzoektijdvak lag. Uit de statistische gegevens over de periode na de opening van het onderzoek waarover de Commissie beschikt, blijkt dat de invoer uit de betrokken landen steeds verder toe blijft nemen. In combinatie met de respectieve marktaandelen van beide landen van uitvoer tijdens de gehele beoordelingsperiode komt deze voortdurende toename neer op massale invoer in een betrekkelijk kort tijdvak in de zin van artikel 16, lid 4, van de basisverordening.

3.3. Deze invoer veroorzaakt moeilijk te herstellen schade

- (18) De Commissie beschikt tevens over voldoende bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de bedrijfstak van de Unie aanmerkelijke schade lijdt door de subsidiepraktijken van de exporteurs. De hoeveelheden waarin en de prijzen waartegen het betrokken product werd ingevoerd, hebben een negatief effect gehad op het verkoopvolume en het prijspeil op de markt van de Unie en op het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie, waardoor de bedrijfsresultaten en de financiële situatie van de bedrijfstak aanzienlijk zijn verslechterd. Het bewijsmateriaal betreffende de in artikel 8, lid 4, van de basisverordening vermelde schadefactoren bestaat uit gegevens uit de klacht en de later ingediende stukken in verband met de registratie, en wordt gestaafd door openbaar beschikbare gegevens van Eurostat. De klacht liet onder meer zien dat de verkoop van de bedrijfstak van de Unie aan niet-verbonden partijen tussen 2015 en 2018 met 6 % was gedaald, dat zijn marktaandeel in die periode 4,3 % had verloren en dat de winstgevendheid in 2018 laag was en minder dan de helft bedroeg van de winstgevendheid in 2017. Bovendien was de winstgevendheid in de loop van 2018 dramatisch gedaald om in de tweede helft van dat jaar uit te komen op een magere 2,2 %. Uit de klacht bleek ook dat de werkgelegenheid sinds 2015 met 3 % was afgenomen.

- (19) Daarnaast wees de klager er in zijn verzoek om registratie op dat de in de klacht geconstateerde verslechtering van de situatie van de bedrijfstak van de Unie tijdens de tweede helft van 2018 in de eerste helft van 2019 voortging, met een verdere afname van de productie en een toename van de prijsopbieding door de invoer. In zijn verzoek om registratie verstrekke de klager ook bewijsmateriaal waaruit bleek dat de situatie sindsdien verder verslechterd was, waarbij hij onder meer de aandacht vestigde op het feit dat de verschillende producenten in de Unie sinds juli 2019 vier grote herstructureringen van verschillende aard hebben aangekondigd, met gevolgen voor de werkgelegenheid van honderden werknemers. Twee van deze aankondigingen zijn zeer recent gedaan en dateren van oktober 2019.
- (20) Ook heeft de Commissie in dit stadium beoordeeld of de geleden schade moeilijk te herstellen was. Als Chinese en Indonesische leveranciers eenmaal geïntegreerd zijn in de toeleveringsketens van de afnemers van de bedrijfstak van de Unie, zouden deze laatste wel eens niet geneigd kunnen zijn om van leverancier te veranderen ten gunste van producenten in de Unie. En zelfs al zou de Commissie in de toekomst eventueel compenserende maatregelen zonder terugwerkende kracht instellen, dan is de kans klein dat de afnemers van de bedrijfstak van de Unie hogere prijzen zullen aanvaarden. Een dergelijke dreiging van permanent verlies van marktaandeel of lagere inkomsten vormt een schade die moeilijk te herstellen is.

3.4. Voorkoming van herhaling van schade

- (21) Om herhaling van dergelijke schade te voorkomen, achtte de Commissie het op basis van de in punt 3.3 beschreven gegevens en overwegingen uiteindelijk nodig om met het verplichtstellen van registratie te anticiperen op de mogelijke instelling van maatregelen die met terugwerkende kracht van toepassing zijn. De marktomstandigheden na het OT lijken inderdaad te bevestigen dat de situatie van de bedrijfstak van de Unie verslechtert als gevolg van de aanzienlijke toename van de laaggeprijsde gesubsidieerde invoer.

4. PROCEDURE

- (22) Derhalve heeft de Commissie geconcludeerd dat er voldoende bewijsmateriaal is om de registratie van de invoer van het betrokken product overeenkomstig artikel 24, lid 5, van de basisverordening te rechtvaardigen.
- (23) Alle belanghebbenden wordt verzocht hun standpunt schriftelijk kenbaar te maken en bewijsmateriaal in te dienen. Bovendien kan de Commissie belanghebbenden horen, mits zij daar schriftelijk om verzoeken en kunnen aantonen dat er bijzondere redenen zijn om hen te horen.

5. REGISTRATIE

- (24) Overeenkomstig artikel 24, lid 5, van de basisverordening moet de invoer van het betrokken product worden geregistreerd zodat, indien het onderzoek leidt tot de instelling van compenserende rechten, deze rechten overeenkomstig de geldende wettelijke bepalingen met terugwerkende kracht op de geregistreeerde invoer kunnen worden geheven indien aan de vereiste voorwaarden is voldaan.
- (25) Eventuele toekomstig verschuldigde rechten zullen voortvloeien uit de bevindingen van het antisubsidieonderzoek.
- (26) In dit stadium van het onderzoek kan de omvang van de subsidiëring in de VRC en Indonesië nog niet worden geraamd. In de klacht ontbreekt een nauwkeurige raming van de omvang van de subsidiëring, die normaal gesproken als basis voor de instelling van de compenserende rechten zou moeten dienen. De klacht bevat alleen een raming van de schademarge van 29,1 % voor de VRC en 39,8 % voor Indonesië. Overeenkomstig artikel 15, lid 1, vierde alinea, van de basisverordening zou dit geraamde verschuldigde bedrag alleen relevant zijn indien een recht gebaseerd op de omvang van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies hoger zou zijn en de Commissie duidelijk besluit dat het niet in het belang van de Unie is dit hogere recht in te stellen.

6. VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

- (27) Alle persoonsgegevens die in het kader van deze registratie worden verzameld, zullen worden behandeld in overeenstemming met Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁹⁾,

⁽⁹⁾ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 24, lid 5, van Verordening (EU) 2016/1037 wordt de douaneautoriteiten opgedragen passende maatregelen te nemen voor de registratie van de invoer in de Unie van gewalste producten van roestvrij staal, ook indien opgerold (waaronder op maat gesneden producten en producten uit "bandstaal"), niet verder bewerkt dan warmgewalst, met uitzondering van niet opgerolde producten met een breedte van 600 mm of meer en een dikte van meer dan 10 mm, momenteel ingedeeld onder de GS-codes 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 en 7220 12, van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Indonesië.

De registratie wordt negen maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening beëindigd.

Alle belanghebbenden wordt verzocht uiterlijk 21 dagen na de bekendmaking van deze verordening hun standpunt schriftelijk kenbaar te maken, bewijsmateriaal in te dienen of te verzoeken te worden gehoord.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2020.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2020/106 VAN DE COMMISSIE**van 23 januari 2020****tot verlening van een vergunning voor natriumformiaat als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor alle diersoorten****(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende toevoegingsmiddelen voor diervoeding ⁽¹⁾, en met name artikel 9, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De verlening van vergunningen voor toevoegingsmiddelen voor diervoeding, met inbegrip van de vergunningsgronden en -procedures, is geregeld bij Verordening (EG) nr. 1831/2003.
- (2) Overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1831/2003 is een aanvraag voor de verlening van een vergunning voor natriumformiaat ingediend. De krachtens artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1831/2003 vereiste nadere gegevens en documenten waren bij de aanvraag gevoegd.
- (3) De aanvraag betreft de verlening van een vergunning voor natriumformiaat als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor alle diersoorten, in te delen in de categorie “technologische toevoegingsmiddelen”.
- (4) De Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) concludeerde in haar adviezen van 30 april 2015 ⁽²⁾ en 26 februari 2019 ⁽³⁾ dat natriumformiaat onder de voorgestelde gebruiksvoorwaarden geen ongunstige gevolgen voor de diergezondheid, de consumentenveiligheid of het milieu heeft. Zij heeft ook geconcludeerd dat deze stof licht irriterend voor de ogen en een huidallergeen is. Aangezien de blootstelling aan natriumformiaat via inademing wordt beschouwd als een risico voor onbeschermde werknemers die met dit toevoegingsmiddel werken, is het bovendien verstandig om het als irriterend voor de ademhalingswegen te beschouwen. De Commissie is daarom van mening dat passende beschermende maatregelen moeten worden genomen om negatieve gevolgen voor de menselijke gezondheid — en met name de gezondheid van de gebruikers van het toevoegingsmiddel — te voorkomen. De EFSA heeft ook geconcludeerd dat natriumformiaat in vloeibare vorm doeltreffend kan zijn als hygiënebevorderingsmiddel in diervoeders. Specifieke eisen voor monitoring na het in de handel brengen acht de EFSA niet nodig. Zij heeft ook het verslag over de analysemethoden voor het toevoegingsmiddel voor diervoeding geverifieerd dat door het bij Verordening (EG) nr. 1831/2003 ingestelde referentielaboratorium was ingediend.
- (5) Uit de beoordeling van natriumformiaat blijkt dat aan de in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1831/2003 vermelde voorwaarden voor de verlening van een vergunning is voldaan. Het gebruik van natriumformiaat moet daarom worden toegestaan zoals gespecificeerd in de bijlage bij deze verordening.
- (6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1***Verlening van een vergunning**

Voor de in de bijlage beschreven stof, die behoort tot de categorie “technologische toevoegingsmiddelen” en de functionele groep “hygiënebevorderingsmiddelen”, wordt onder de in die bijlage vastgestelde voorwaarden een vergunning voor gebruik als toevoegingsmiddel voor diervoeding verleend.

⁽¹⁾ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2015; 13(5):4113.

⁽³⁾ EFSA Journal 2019; 17(3):5645.

*Artikel 2***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2020.

Voor de Commissie

De voorzitter

Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

Identificatienummer van het toevoegingsmiddel	Toevoegings-middel	Chemische formule, beschrijving, analysemethoden	Diersoort of -categorie	Maximumleeftijd	Minimum-gehalte	Maximum-gehalte	Andere bepalingen	Einde van de vergunnings-periode
					mg mierenzuur/kg volledig diervoeder met een vochtgehalte van 12 %			
Technologische toevoegingsmiddelen: hygiënebevorderingsmiddelen								
1k237	Natriumformiaat	<i>Samenstelling van het toevoegingsmiddel</i> Vloeibare vorm ≥ 15 % natriumformiaat ≤ 75 % mierenzuur ≤ 25 % water	Alle diersoorten met uitzondering van varkens	—	—	10 000 (mierenzuurequivalent)	<ol style="list-style-type: none"> In de aanwijzingen voor het gebruik van het toevoegingsmiddel en het voormengsel moeten de opslagvoorwaarden worden aangegeven. Bij het mengen van verschillende bronnen van mierenzuur mag het toegestane maximumgehalte in volledige diervoeders niet worden overschreden. Voor gebruikers van het toevoegingsmiddel en voormengsels moeten de exploitanten van diervoederbedrijven operationele procedures en organisatorische maatregelen vaststellen om mogelijke risico's bij gebruik te voorkomen. Indien de risico's met behulp van dergelijke procedures en maatregelen niet kunnen worden vermeden of tot een minimum beperkt, moeten persoonlijke beschermingsmiddelen bij het gebruik van het toevoegingsmiddel en de voormengsels worden gebruikt, zoals ademhalingsbescherming, een veiligheidsbril en handschoenen. 	13 februari 2030
		<i>Karakterisering van de werkzame stof</i> Natriumformiaat ≥ 15 % (vloeibaar) Mierenzuur ≤ 75 % Geproduceerd door chemische synthese	Varkens	—	—	12 000 (mierenzuurequivalent)		
		<i>Analysemethode ⁽¹⁾</i> Determinering van natrium in toevoegingsmiddelen voor diervoeding: EN ISO 6869: atoomabsorptiespectrometrie (AAS) of EN 15510: atomaire-emissiespectrometrie met inductief gekoppeld plasma (ICP-AES). Determinering van het totaalgehalte aan formiaat in toevoegingsmiddelen voor diervoeding: EN 15909 reversed-phase-HPLC met uv-detectie (RP-HPLC-UV). Determinering van het totaalgehalte aan formiaat in voormengsels en diervoeder: ion-exclusiehogeprestatievloeistof-chromatografie met uv-detectie of brekingsindexdetectie (HPLC-UV/RI) of ionchromatografie met elektrische conductiviteitsdetectie (IC-ECD).						

(¹) Nadere bijzonderheden over de analysemethoden zijn beschikbaar op het volgende adres van het referentielaboratorium: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2020/107 VAN DE COMMISSIE**van 23 januari 2020****tot verlening van een vergunning voor ponceau 4R als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor honden, katten en siervissen****(Voor de EER relevante tekst)**

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende toevoegingsmiddelen voor diervoeding ⁽¹⁾, en met name artikel 9, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De verlening van vergunningen voor toevoegingsmiddelen voor diervoeding, met inbegrip van de vergunningsgronden en -procedures, is geregeld bij Verordening (EG) nr. 1831/2003. Artikel 10, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1831/2003 voorziet in de herbeoordeling van toevoegingsmiddelen waarvoor een vergunning is verleend overeenkomstig Richtlijn 70/524/EEG van de Raad ⁽²⁾.
- (2) Overeenkomstig Richtlijn 70/524/EEG is voor ponceau 4R een vergunning zonder tijdsbeperking verleend als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor siervissen, dat in de rubriek “andere kleurstoffen” van de groep “kleurstoffen met inbegrip van pigmenten” is ingedeeld. Voor ponceau 4R is ook een vergunning zonder tijdsbeperking verleend als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor honden en katten, dat in de rubriek “kleurstoffen die voor de kleuring van levensmiddelen zijn toegestaan op grond van de communautaire voorschriften” van de groep “kleurstoffen met inbegrip van pigmenten” is ingedeeld. Vervolgens is het toevoegingsmiddel overeenkomstig artikel 10, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1831/2003 als bestaand product opgenomen in het repertorium van toevoegingsmiddelen voor diervoeding.
- (3) Overeenkomstig artikel 10, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1831/2003, in samenhang met artikel 7 van die verordening, is een aanvraag ingediend voor de herbeoordeling van ponceau 4R als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor siervissen en voor honden en katten. De aanvrager heeft verzocht om dat toevoegingsmiddel in de categorie “sensoriële toevoegingsmiddelen” en de functionele groep “kleurstoffen” in te delen. Bij de aanvraag waren de krachtens artikel 7, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1831/2003 vereiste nadere gegevens en documenten gevoegd.
- (4) De Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) heeft in haar advies van 6 maart 2018 ⁽³⁾ geconcludeerd dat ponceau 4R onder de voorgestelde gebruiksvoorwaarden geen ongunstige gevolgen voor de diergezondheid heeft. Zij heeft ook geconcludeerd dat de blootstelling aan het toevoegingsmiddel via inademing als gevaarlijk voor de gebruiker van het toevoegingsmiddel wordt beschouwd en dat er geen conclusie kan worden getrokken over het potentieel voor huid- en oogirritatie en huidsensibilisatie. De Commissie is daarom van mening dat passende beschermende maatregelen moeten worden genomen om negatieve gevolgen voor de menselijke gezondheid — en met name de gezondheid van de gebruikers van het toevoegingsmiddel — te voorkomen. Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 429/2008 van de Commissie ⁽⁴⁾ is uit de fase I-milieurisicobeoordeling gebleken dat ponceau 4R, als een toevoegingsmiddel voor niet-voedselproducerende dieren, van verdere beoordeling is vrijgesteld, aangezien de EFSA in bovengenoemd advies geen zorgwekkend wetenschappelijk bewijsmateriaal geconstateerd en een aanzienlijk milieueffect derhalve onwaarschijnlijk is. De EFSA heeft ook verklaard dat de werkzaamheid van dit toevoegingsmiddel, dat is toegestaan in levensmiddelen, niet meer hoeft te worden aangetoond wanneer de functie ervan dezelfde is als in diervoeders. Gezien de grote verscheidenheid van diervoeders heeft de EFSA echter verzocht om de werkzaamheid verder aan te tonen. De aanvrager heeft de werkzaamheid aangetoond in een typische voedermatrix voor 50 mg/kg, maar heeft ook aangegeven dat voor andere matrices (de kleur in voeder voor gezelschapsdieren kan variëren van bijna wit tot donkerbruin) lagere concentraties kunnen worden gebruikt, met name in lichtkleurige matrices (de aanvrager heeft in het dossier enig bewijsmateriaal voor lagere concentraties verstrekt). Aangezien het aanbevolen maximumgehalte dat de EFSA voor dit toevoegingsmiddel heeft voorgesteld, gelijk is aan het gehalte dat voor verschillende soorten levensmiddelen is toegestaan, was de Commissie van oordeel dat er voldoende bewijs voorhanden is voor de werkzaamheid van deze stof. Specifieke eisen voor monitoring na het in de handel brengen acht de EFSA niet nodig. De EFSA heeft ook het verslag over de analysemethode voor het toevoegingsmiddel voor diervoeding geverifieerd dat door het bij Verordening (EG) nr. 1831/2003 ingestelde referentielaboratorium is ingediend.

⁽¹⁾ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 29.

⁽²⁾ Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de veevoeding (PB L 270 van 14.12.1970, blz. 1).

⁽³⁾ EFSA Journal 2018; 16(3):5222.

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 429/2008 van de Commissie van 25 april 2008 tot vaststelling van voorschriften ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de opstelling en indiening van aanvragen en de beoordeling van en de verlening van vergunningen voor toevoegingsmiddelen voor diervoeding (PB L 133 van 22.5.2008, blz. 1).

- (5) Uit de beoordeling van ponceau 4R blijkt dat aan de voorwaarden voor vergunningverlening van artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1831/2003 is voldaan. Het gebruik van dat toevoegingsmiddel zoals omschreven in de bijlage bij deze verordening moet daarom worden toegestaan.
- (6) Aangezien er geen veiligheidsredenen zijn die de onmiddellijke toepassing van de wijzigingen van de vergunningsvoorwaarden voor de betrokken stof vereisen, moet een overgangperiode worden vastgesteld om de belanghebbende partijen in staat te stellen zich voor te bereiden om aan de nieuwe eisen van de vergunning te voldoen.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor planten, dieren, levensmiddelen en diervoeders,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Vergunningverlening

Voor de in de bijlage gespecificeerde stof, die behoort tot de categorie "sensoriële toevoegingsmiddelen" en de functionele groep "kleurstoffen", wordt onder de in die bijlage vastgestelde voorwaarden een vergunning voor gebruik als toevoegingsmiddel voor diervoeding verleend.

Artikel 2

Overgangsmaatregelen

1. De in de bijlage gespecificeerde stof en de voormengsels die deze stof bevatten die vóór 13 augustus 2020 zijn geproduceerd en geëtiketteerd overeenkomstig de voorschriften die vóór 13 februari 2020 van toepassing waren, mogen verder in de handel worden gebracht en worden gebruikt totdat de bestaande voorraden zijn uitgeput.
2. De voedermiddelen en mengvoeders die de in de bijlage beschreven stof bevatten die vóór 13 februari 2022 zijn geproduceerd en geëtiketteerd overeenkomstig de voorschriften die vóór 13 februari 2020 van toepassing waren, mogen verder in de handel worden gebracht en worden gebruikt totdat de bestaande voorraden zijn uitgeput.

Artikel 3

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2020.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

Identificatienummer van het toevoegingsmiddel	Toevoegingsmiddel	Samenstelling, chemische formule, beschrijving, analysemethode	Diersoort of -categorie	Maximumleeftijd	Minimumgehalte	Maximumgehalte	Andere bepalingen	Einde van de vergunningsperiode
					mg werkzame stof/kg volledig diervoeder met een vochtgehalte van 12 %			
Categorie: sensorieële toevoegingsmiddelen. Functionele groep: kleurstoffen , i) stoffen die aan een diervoeder kleur geven of daaraan kleur teruggeven.								
2a124	Ponceau 4R	<p><i>Samenstelling van het toevoegingsmiddel</i> Ponceau 4R, beschreven als het natriumzout (hoofdbestanddeel). Vaste vorm (poeder of korrels)</p>	Katten	—	—	31	<p>1. In de aanwijzingen voor het gebruik van het toevoegingsmiddel en het voormengsel worden de opslagomstandigheden en de stabiliteit bij warmtebehandeling vermeld.</p> <p>2. Voor gebruikers van het toevoegingsmiddel en voormengsels moeten de exploitanten van diervoederbedrijven operationele procedures en organisatorische maatregelen vaststellen om mogelijke risico's bij gebruik te voorkomen. Als die risico's met deze procedures en maatregelen niet kunnen worden uitgebannen of tot een minimum kunnen worden teruggebracht, worden bij het gebruik van het toevoegingsmiddel en de voormengsels persoonlijke beschermingsmiddelen gebruikt, waaronder beschermingsmiddelen voor de ogen, de huid, de mond en de ademhaling.</p>	13 februari 2030
		<p><i>Karakterisering van de werkzame stof als het natriumzout</i> Ponceau 4R bestaat in hoofdzaak uit trinatrium-2-hydroxy-1-(4-sulfonato-1-naftylazo)naftaleen-6,8-disulfonaat en secundaire kleurstoffen, met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen. De calcium- en het kaliumzouten zijn ook toegestaan. Chemische formule: $C_{20}H_{11}N_2O_{10}S_3Na_3$ Vaste vorm (poeder of korrels), geproduceerd door chemische synthese. CAS-nr.: 2611-82-7 Zuiverheidscriteria — totaal aan kleurstoffen, berekend als het natriumzout ≥ 80 % (gehalte); — secundaire kleurstoffen ≤ 1 %; — andere organische verbindingen dan kleurstoffen $\leq 0,5$ %; — niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen (berekend als aniline) $\leq 0,01$ %.</p>						
		<p><i>Analysemethode</i> ⁽¹⁾ Voor de kwantificering van het totaal aan kleurstoffen van ponceau 4R in het toevoegingsmiddel voor diervoeding: spectrofotometrie bij 505 nm en titratie met titaniumchloride zoals beschreven in Verordening (EU) nr. 231/2012 van de Commissie met verwijzing naar het FAO JECFA Combined Compendium for Food Additive Specifications (Analytical methods Vol. 4) en Monograph No. 11 (2011) "Ponceau 4R". Voor de kwantificering van ponceau 4R in diervoeders:</p>	Honden	—	—	37		

Identificatienummer van het toevoegingsmiddel	Toevoegingsmiddel	Samenstelling, chemische formule, beschrijving, analysemethode	Diersoort of -categorie	Maximumleeftijd	Minimumgehalte	Maximumgehalte	Andere bepalingen	Einde van de vergunningsperiode
					mg werkzame stof/kg volledig diervoeder met een vochtgehalte van 12 %			
		hogedrukvlloeistofchromatografie gekoppeld aan tandemmassaspectrometrie (LC-MS/MS)						

Categorie: sensorieële toevoegingsmiddelen. Functionele groep: kleurstoffen, iii) stoffen die een gunstig effect hebben op de kleur van siervissen of -vogels.

2a124	Ponceau 4R	<p><i>Samenstelling van het toevoegingsmiddel</i> Ponceau 4R, beschreven als het natriumzout (hoofdbestanddeel). Vaste vorm (poeder of korrels)</p> <p><i>Karakterisering van de werkzame stof als het natriumzout</i> Ponceau 4R bestaat in hoofdzaak uit trinatrium-2-hydroxy-1-(4-sulfonato-1-naftylazo)naftaleen-6,8-disulfonaat en secundaire kleurstoffen, met daarnaast natriumchloride en/of natriumsulfaat als voornaamste kleurloze bestanddelen Het calcium- en het kaliumzout zijn ook toegestaan. Chemische formule: $C_{20}H_{11}N_2O_{10}S_3Na_3$ Vaste vorm (poeder of korrels), geproduceerd door chemische synthese. CAS-nr.: 2611-82-7 Zuiverheidscriteria — totaal aan kleurstoffen, berekend als het natriumzout ≥ 80 % (gehalte); — secundaire kleurstoffen ≤ 1 %; — andere organische verbindingen dan kleurstoffen $\leq 0,5$ %; — niet-gesulfoneerde primaire aromatische aminen (berekend als aniline) $\leq 0,01$ %.</p> <p><i>Analysemethode</i> ⁽¹⁾ Voor de kwantificering van het totaal aan kleurstoffen van ponceau 4R in het toevoegingsmiddel voor diervoeding: spectrofotometrie bij 505 nm en titratie met titaniumchloride zoals beschreven in Verordening (EU) nr. 231/2012 van de Commissie met verwijzing naar het FAO JECFA Combined Compendium for Food Additive Specifications (Analytical methods Vol. 4) en Monograph No. 11 (2011) "Ponceau 4R". Voor de kwantificering van ponceau 4R in diervoeders:</p>	Siervis	—	—	137	<ol style="list-style-type: none"> In de aanwijzingen voor het gebruik van het toevoegingsmiddel en het voormengsel worden de opslagomstandigheden en de stabiliteit bij warmtebehandeling vermeld. Voor gebruikers van het toevoegingsmiddel en voormengsels moeten de exploitanten van diervoederbedrijven operationele procedures en organisatorische maatregelen vaststellen om mogelijke risico's bij gebruik te voorkomen. Als die risico's met deze procedures en maatregelen niet kunnen worden uitgebannen of tot een minimum kunnen worden teruggebracht, worden bij het gebruik van het toevoegingsmiddel en de voormengsels persoonlijke beschermingsmiddelen gebruikt, waaronder beschermingsmiddelen voor de ogen, de huid, de mond en de ademhaling. 	13 februari 2030
-------	------------	--	---------	---	---	-----	---	------------------

Identificatienummer van het toevoegingsmiddel	Toevoegingsmiddel	Samenstelling, chemische formule, beschrijving, analysemethode	Diersoort of -categorie	Maximumleeftijd	Minimumgehalte	Maximumgehalte	Andere bepalingen	Einde van de vergunningsperiode
					mg werkzame stof/kg volledig diervoeder met een vochtgehalte van 12 %			
		hogedrukvlloeistofchromatografie gekoppeld aan tandemmassaspectrometrie (LC-MS/MS)						

(¹) Nadere bijzonderheden over de analysemethoden zijn beschikbaar op het volgende adres van het referentielaboratorium: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>

BESLUITEN

BESLUIT (EU) 2020/108 VAN DE COMMISSIE

van 23 januari 2020

tot wijziging van de bijlage bij de monetaire overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien de monetaire overeenkomst van 27 maart 2012 tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino ⁽¹⁾, en met name artikel 8, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 8 van de monetaire overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino (hierna “de monetaire overeenkomst” genoemd) moet de Republiek San Marino rechtsbesluiten en -regels van de Unie op het gebied van eurobankbiljetten en -munten, bancair en financieel recht, voorkoming van witwassen van geld, preventie van fraude met en vervalsing van contante en girale betaalmiddelen, medailles en penningen, en statistische rapportagevereisten ten uitvoer leggen. Deze besluiten en regels zijn vermeld in de bijlage bij de monetaire overeenkomst.
- (2) De bijlage bij de monetaire overeenkomst moet eenmaal of, indien passend geacht, meermaals per jaar door de Commissie worden gewijzigd teneinde met de nieuwe relevante rechtsbesluiten en -regels van de Unie, alsook met de wijzigingen in de bestaande rechtsbesluiten en -regels van de Unie rekening te houden.
- (3) Sommige rechtsbesluiten en -regels van de Unie zijn niet langer relevant en moeten daarom uit de bijlage worden geschrapt, terwijl een aantal nieuwe relevante rechtsbesluiten en -regels van de Unie en wijzigingen in de bestaande rechtsbesluiten zijn vastgesteld die aan de bijlage moeten worden toegevoegd.
- (4) De bijlage bij de monetaire overeenkomst moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij de monetaire overeenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2020.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁾ PB C 121 van 26.4.2012, blz. 5.

BIJLAGE

"BIJLAGE

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
	Voorkoming van witwassen van geld	
1	Besluit 2000/642/JBZ van de Raad van 17 oktober 2000 inzake een regeling voor samenwerking tussen de financiële inlichtingeneenheden van de lidstaten bij de uitwisseling van gegevens (PB L 271 van 24.10.2000, blz. 4)	1 september 2013
2	Kaderbesluit 2001/500/JBZ van de Raad van 26 juni 2001 inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van opbrengsten van misdrijven (PB L 182 van 5.7.2001, blz. 1)	
3	Kaderbesluit 2005/212/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, alsmede van de daarbij gebruikte hulpmiddelen en de door middel daarvan verkregen voorwerpen (PB L 68 van 15.3.2005, blz. 49)	1 oktober 2014 ⁽¹⁾
4	Besluit 2007/845/JBZ van de Raad van 6 december 2007 betreffende de samenwerking tussen de nationale bureaus voor de ontneming van vermogensbestanddelen op het gebied van de opsporing en de identificatie van opbrengsten van misdrijven of andere vermogensbestanddelen die hun oorsprong vinden in misdrijven (PB L 332 van 18.12.2007, blz. 103)	
5	Richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie (PB L 127 van 29.4.2014, blz. 39)	1 november 2016 ⁽²⁾
6	Verordening (EU) 2015/847 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1781/2006 (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 1)	1 oktober 2017 ⁽³⁾
7	Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73) Gewijzigd bij:	1 oktober 2017 ⁽³⁾
8	Richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de Richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU (PB L 156 van 19.6.2018, blz. 43)	31 december 2020 ⁽⁶⁾
9	Aangevuld met: Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675 van de Commissie van 14 juli 2016 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad door de identificatie van derde landen met een hoog risico die strategische tekortkomingen vertonen (PB L 254 van 20.9.2016, blz. 1) Gewijzigd bij:	1 oktober 2017 ⁽⁵⁾
10	Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/105 van de Commissie van 27 oktober 2017 houdende wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675 wat betreft de toevoeging van Ethiopië aan de lijst van derde landen met een hoog risico in de in punt I van de bijlage opgenomen tabel (PB L 19 van 24.1.2018, blz. 1)	31 maart 2019 ⁽⁶⁾
11	Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/212 van de Commissie van 13 december 2017 houdende wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad, met betrekking tot de toevoeging van Sri Lanka, Trinidad en Tobago en Tunesië aan de in punt I van de bijlage opgenomen tabel (PB L 41 van 14.2.2018, blz. 4)	31 maart 2019 ⁽⁶⁾

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
12	Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/1108 van de Commissie van 7 mei 2018 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen inzake de criteria voor de aanwijzing van centrale contactpunten voor uitgevers van elektronisch geld en betalingsdienst-aanbieders en met regels inzake hun taken (PB L 203 van 10.8.2018, blz. 2)	31 december 2020 (?)
13	Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/1467 van de Commissie van 27 juli 2018 houdende wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad, met betrekking tot de toevoeging van Pakistan aan de tabel onder punt I van de bijlage (PB L 246 van 2.10.2018, blz. 1)	31 december 2019 (?)
14	Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/758 van de Commissie van 31 januari 2019 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot technische reguleringsnormen inzake de minimumactie en de soort bijkomende maatregelen waartoe krediet- en financiële instellingen verplicht zijn met het oog op het beperken van het witwasrisico en het risico van terrorismefinanciering in bepaalde derde landen (PB L 125 van 14.5.2019, blz. 4)	31 december 2020 (?)
15	Verordening (EU) 2018/1672 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de controle van liquide middelen die de Unie binnenkomen of verlaten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1889/2005 (PB L 284 van 12.11.2018, blz. 6)	31 december 2021 (?)
16	Richtlijn (EU) 2018/1673 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 inzake de strafrechtelijke bestrijding van het witwassen van geld (PB L 284 van 12.11.2018, blz. 22)	31 december 2021 (?)
	Preventie van fraude en vervalsing	
17	Verordening (EG) nr. 1338/2001 van de Raad van 28 juni 2001 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (PB L 181 van 4.7.2001, blz. 6) Gewijzigd bij:	1 september 2013
18	Verordening (EG) nr. 44/2009 van de Raad van 18 december 2008 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1338/2001 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (PB L 17 van 22.1.2009, blz. 1)	
19	Besluit 2001/887/JBZ van de Raad van 6 december 2001 inzake de bescherming van de euro tegen valsemunterij (PB L 329 van 14.12.2001, blz. 1)	1 september 2013
20	Beschikking 2003/861/EG van de Raad van 8 december 2003 betreffende de analyse van valse euromunten en de samenwerking ter zake (PB L 325 van 12.12.2003, blz. 44)	1 september 2013
21	Verordening (EG) nr. 2182/2004 van de Raad van 6 december 2004 betreffende op euromunten lijkende medailles en penningen (PB L 373 van 21.12.2004, blz. 1) Gewijzigd bij:	1 september 2013
22	Verordening (EG) nr. 46/2009 van de Raad van 18 december 2008 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2182/2004 betreffende op euromunten lijkende medailles en penningen (PB L 17 van 22.1.2009, blz. 5)	
23	Richtlijn 2014/62/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de strafrechtelijke bescherming van de euro en andere munten tegen valsemunterij en ter vervanging van Kaderbesluit 2000/383/JBZ van de Raad (PB L 151 van 21.5.2014, blz. 1)	1 juli 2016 (?)
24	Richtlijn (EU) 2019/713 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de bestrijding van fraude met en vervalsing van niet-contante betaalmiddelen en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/413/JBZ van de Raad (PB L 123 van 10.5.2019, blz. 18)	31 december 2021 (?)

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
	Regels betreffende eurobankbiljetten en -munten	
25	Verordening (EG) nr. 2532/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot de bevoegdheid van de ECB om sancties op te leggen (PB L 318 van 27.11.1998, blz. 4)	1 september 2013
26	Conclusies van de Raad van 10 mei 1999 betreffende het kwaliteitssysteem voor de euromunten	1 september 2013
27	Mededeling 2001/C 318/03 van de Commissie van 22 oktober 2001 over de auteursrechtelijke bescherming van het ontwerp van de gemeenschappelijke zijde van de euromuntstukken (COM(2001) 600 definitief) (PB C 318 van 13.11.2001, blz. 3)	1 september 2013
28	Richtsnoer ECB/2003/5 van de Europese Centrale Bank van 20 maart 2003 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen tegen niet-conforme reproducties van eurobankbiljetten en betreffende de vervanging en het uit circulatie nemen van eurobankbiljetten (PB L 78 van 25.3.2003, blz. 20)	1 september 2013
29	Gewijzigd bij: Richtsnoer ECB/2013/11 van de Europese Centrale Bank van 19 april 2013 houdende wijziging van Richtsnoer ECB/2003/5 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen tegen niet-conforme reproducties van eurobankbiljetten en betreffende de vervanging en het uit circulatie nemen van eurobankbiljetten (PB L 118 van 30.4.2013, blz. 43)	1 oktober 2013 ⁽¹⁾
30	Besluit ECB/2010/14 van de Europese Centrale Bank van 16 september 2010 inzake echtheids- en geschiktheidscontroles en het opnieuw in omloop brengen van eurobankbiljetten (PB L 267 van 9.10.2010, blz. 1)	1 september 2013
31	Gewijzigd bij: Besluit ECB/2012/19 van de Europese Centrale Bank van 7 september 2012 tot wijziging van Besluit ECB/2010/14 inzake echtheids- en geschiktheidscontroles en het opnieuw in omloop brengen van eurobankbiljetten (2012/507/EU) (PB L 253 van 20.9.2012, blz. 19)	1 oktober 2013 ⁽¹⁾
32	Verordening (EU) nr. 1210/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2010 betreffende de echtheidscontrole van euromunten en de behandeling van euromunten die ongeschikt zijn voor circulatie (PB L 339 van 22.12.2010, blz. 1)	1 september 2013
33	Verordening (EU) nr. 1214/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende professioneel grensoverschrijdend transport van eurocontanten over de weg tussen lidstaten van de eurozone (PB L 316 van 29.11.2011, blz. 1)	1 oktober 2014 ⁽¹⁾
34	Verordening (EU) nr. 651/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de uitgifte van euromunten (PB L 201 van 27.7.2012, blz. 135)	1 oktober 2013 ⁽¹⁾
35	Besluit ECB/2013/10 betreffende de denominaties, specificaties, reproductie, vervanging en het uit circulatie nemen van eurobankbiljetten (PB L 118 van 30.4.2013, blz. 37)	1 oktober 2013 ⁽¹⁾
	Gewijzigd bij: Besluit (EU) 2019/669 van de Europese Centrale Bank van 4 april 2019 tot wijziging van Besluit ECB/2013/10 betreffende de denominaties, specificaties, reproductie, vervanging en het uit circulatie nemen van eurobankbiljetten (PB L 113 van 29.4.2019, blz. 6)	31 december 2020 ⁽¹⁾
36	Verordening (EU) nr. 729/2014 van de Raad van 24 juni 2014 over de denominaties en technische specificaties van voor circulatie bestemde euromuntstukken (herschikking) (PB L 194 van 2.7.2014, blz. 1)	1 oktober 2013 ⁽¹⁾

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
	Bancaire en financiële wetgeving	
37	Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen (PB L 372 van 31.12.1986, blz. 1) Gewijzigd bij:	1 september 2016
38	Richtlijn 2001/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG, 83/349/EEG en 86/635/EEG met betrekking tot de waarderingsregels voor de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen evenals van banken en andere financiële instellingen (PB L 283 van 27.10.2001, blz. 28)	
39	Richtlijn 2003/51/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2003 tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG, 83/349/EEG, 86/635/EEG en 91/674/EEG van de Raad betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen, banken en andere financiële instellingen, en verzekeringsondernemingen (PB L 178 van 17.7.2003, blz. 16)	
40	Richtlijn 2006/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 tot wijziging van de Richtlijnen 78/660/EEG van de Raad betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen, 83/349/EEG van de Raad betreffende de geconsolideerde jaarrekening, 86/635/EEG van de Raad betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen en 91/674/EEG van de Raad betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van verzekeringsondernemingen (PB L 224 van 16.8.2006, blz. 1)	
41	Richtlijn 89/117/EEG van de Raad van 13 februari 1989 betreffende de verplichtingen inzake openbaarmaking van jaarstukken voor in een lidstaat gevestigde bijkantoren van kredietinstellingen en financiële instellingen die hun hoofdkantoor buiten deze lidstaat hebben (PB L 44 van 16.2.1989, blz. 40)	1 september 2018
42	Richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels (PB L 84 van 26.3.1997, blz. 22)	1 september 2018
43	Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingsystemen (PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45) Gewijzigd bij:	1 september 2018
44	Richtlijn 2009/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot wijziging van Richtlijn 98/26/EG betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelings-systemen en Richtlijn 2002/47/EG betreffende financiële zekerheidsovereenkomsten wat gekoppelde systemen en kredietvorderingen betreft (PB L 146 van 10.6.2009, blz. 37)	
45	Richtlijn 2010/78/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 120)	
46	Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PB L 201 van 27.7.2012, blz. 1)	30 september 2019 (*)

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
47	Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie, betreffende centrale effectenbewaarinstellingen en tot wijziging van Richtlijnen 98/26/EG en 2014/65/EU en Verordening (EU) nr. 236/2012 (PB L 257 van 28.8.2014, blz. 1)	1 september 2018
48	Richtlijn 2001/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001 betreffende de sanering en de liquidatie van kredietinstellingen (PB L 125 van 5.5.2001, blz. 15)	1 september 2018
49	Gewijzigd bij: Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190)	
50	Richtlijn 2002/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2002 betreffende financiëlezekerheidsvereenkomsten (PB L 168 van 27.6.2002, blz. 43)	1 september 2018
51	Gewijzigd bij: Richtlijn 2009/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot wijziging van Richtlijn 98/26/EG betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelings-systemen en Richtlijn 2002/47/EG betreffende financiëlezekerheidsvereenkomsten wat gekoppelde systemen en kredietvorderingen betreft (PB L 146 van 10.6.2009, blz. 37)	
52	Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190)	1 september 2018 (*)
53	Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat en tot wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG en 93/22/EEG van de Raad en van de Richtlijnen 98/78/EG en 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen	1 september 2018
54	Gewijzigd bij: Richtlijn 2005/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2005 tot wijziging van de Richtlijnen 73/239/EEG, 85/611/EEG, 91/675/EEG, 92/49/EEG en 93/6/EEG van de Raad en de Richtlijnen 94/19/EG, 98/78/EG, 2000/12/EG, 2001/34/EG, 2002/83/EG en 2002/87/EG met het oog op de instelling van een nieuwe comitéstructuur voor financiële diensten (PB L 79 van 24.3.2005, blz. 9)	
55	Richtlijn 2008/25/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 11 maart 2008 tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat, wat de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden betreft (PB L 81 van 20.3.2008, blz. 40)	

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
56	Richtlijn 2010/78/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 120)	
57	Richtlijn 2011/89/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 houdende wijziging van de Richtlijnen 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG en 2009/138/EG betreffende het aanvullende toezicht op financiële entiteiten in een financieel conglomeraat (PB L 326 van 8.12.2011, blz. 113)	
58	Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338)	
59	Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de Richtlijnen 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van Richtlijn 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van Richtlijn 93/22/EEG van de Raad (PB L 145 van 30.4.2004, blz. 1) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen Gewijzigd bij:	1 september 2018
60	Richtlijn 2006/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006 tot wijziging van Richtlijn 2004/39/EG betreffende markten voor financiële instrumenten, met betrekking tot bepaalde termijnen (PB L 114 van 27.4.2006, blz. 60)	
61	Richtlijn 2007/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot wijziging van Richtlijn 92/49/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG en 2006/48/EG wat betreft procedureregels en evaluatiecriteria voor de prudentiële beoordeling van verwervingen en vergrotingen van deelnemingen in de financiële sector (PB L 247 van 21.9.2007, blz. 1)	
62	Richtlijn 2008/10/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2008 tot wijziging van Richtlijn 2004/39/EG betreffende markten voor financiële instrumenten, wat de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden betreft (PB L 76 van 19.3.2008, blz. 33)	
63	Richtlijn 2010/78/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 120)	

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
64	Verordening (EG) nr. 924/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende grensoverschrijdende betalingen in de Gemeenschap en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2560/2001 (PB L 266 van 9.10.2009, blz. 11) Gewijzigd bij:	1 september 2018
65	Verordening (EU) nr. 260/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot vaststelling van technische en bedrijfsmatige vereisten voor overmakingen en automatische afschrijvingen in euro en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 924/2009 (PB L 94 van 30.3.2012, blz. 22)	1 september 2018 ⁽¹⁾
66	Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG (PB L 267 van 10.10.2009, blz. 7) Gewijzigd bij:	1 september 2016
67	Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338)	1 september 2017 ⁽²⁾
68	Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35)	30 september 2018 ⁽⁴⁾
69	Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12) Gewijzigd bij:	1 september 2016
70	Verordening (EU) nr. 1022/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit) waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen krachtens Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad (PB L 287 van 29.10.2013, blz. 5)	
71	Richtlijn 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen en tot wijziging van de Richtlijnen 2008/48/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB L 60 van 28.2.2014, blz. 34)	
72	Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190)	1 september 2018 ⁽³⁾
73	Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35)	30 september 2018 ⁽⁴⁾

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
74	Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichhoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/77/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 84) Gewijzigd bij:	1 september 2016
75	Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009 en (EU) nr. 1095/2010 (PB L 174 van 1.7.2011, blz. 1)	
76	Verordening (EU) nr. 258/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 tot vaststelling van een Unieprogramma ter ondersteuning van specifieke activiteiten op het gebied van financiële verslaggeving en controle van jaarrekeningen voor de periode 2014-2020 en houdende intrekking van Besluit nr. 716/2009/EG (PB L 105 van 8.4.2014, blz. 1)	
77	Richtlijn 2014/51/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot wijziging van de Richtlijnen 2003/71/EG en 2009/138/EG, alsmede de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 en (EU) nr. 1095/2010 wat de bevoegdheden van de Europese toezichhoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de Europese toezichhoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) betreft (PB L 153 van 22.5.2014, blz. 1)	
78	Verordening (EU) nr. 260/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 14 maart 2012 tot vaststelling van technische en bedrijfsmatige vereisten voor overmakingen en automatische afschrijvingen in euro en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 924/2009 (PB L 94 van 30.3.2012, blz. 22) Gewijzigd bij:	1 april 2018 ⁽²⁾
79	Verordening (EU) nr. 248/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 260/2012 betreffende de migratie naar Uniebrede overmakingen en automatische afschrijvingen (PB L 84 van 20.3.2014, blz. 1)	
80	Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PB L 201 van 27.7.2012, blz. 1) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen Gewijzigd bij:	30 september 2019 ⁽³⁾
81	Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1)	
82	Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190)	
83	Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84)	31 december 2020 ⁽³⁾

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
84	Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73)	
85	Verordening (EU) 2015/2365 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende de transparantie van effectenfinancieringstransacties en van hergebruik en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 1)	30 september 2019 (*)
86	Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen Gewijzigd bij:	1 september 2017 (1)
87	Verordening (EU) 2017/2395 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de overgangsregelingen ter beperking van de gevolgen van de invoering van IFRS 9 voor het eigen vermogen en ter behandeling als grote risicoblootstellingen van blootstellingen met betrekking tot bepaalde overheidsinstanties welke in de nationale valuta van een lidstaat luiden (PB L 345 van 27.12.2017, blz. 27)	30 juni 2019 (6)
88	Verordening (EU) 2017/2401 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 1)	31 maart 2020 (6)
89	Verordening (EU) 2019/630 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft minimale verliesdekking voor niet-renderende blootstellingen (PB L 111 van 25.4.2019, blz. 4)	31 december 2020 (7)
90	Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen Gewijzigd bij:	1 september 2017 (1)
91	Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190)	1 september 2018 (3)
92	Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik (Verordening marktmisbruik) en houdende intrekking van Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijnen 2003/124/EG, 2003/125/EG en 2004/72/EG van de Commissie (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 1) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen Gewijzigd bij:	30 september 2018 (4)

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
93	Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014 (PB L 171 van 29.6.2016, blz. 1)	1 maart 2020 ⁽⁶⁾
94	Verordening (EU) 2016/1033 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juni 2016 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 600/2014 betreffende markten in financiële instrumenten, Verordening (EU) nr. 596/2014 betreffende marktmissbruik en Verordening (EU) nr. 909/2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie en betreffende centrale effectenbewaarinstellingen (PB L 175 van 30.6.2016, blz. 1)	30 september 2018 ⁽⁷⁾
95	Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (herschikking) (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 149)	1 september 2016 ⁽⁷⁾
96	Richtlijn 2014/57/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende strafrechtelijke sancties voor marktmissbruik (richtlijn marktmissbruik) (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 179)	30 september 2018 ⁽⁴⁾
97	Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen Gewijzigd bij:	1 september 2018 ⁽⁷⁾
98	Richtlijn (EU) 2017/2399 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU wat betreft de rang van ongedekte schuldinstrumenten in de insolventierangorde (PB L 345 van 27.12.2017, blz. 96)	31 oktober 2019 ⁽⁶⁾
99	Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen Gewijzigd bij:	31 december 2020 ⁽³⁾
100	Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie, betreffende centrale effectenbewaarinstellingen en tot wijziging van Richtlijnen 98/26/EG en 2014/65/EU en Verordening (EU) nr. 236/2012 (PB L 257 van 28.8.2014, blz. 1)	31 december 2020 ⁽⁴⁾
101	Richtlijn (EU) 2016/1034 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juni 2016 tot wijziging van Richtlijn 2014/65/EU betreffende markten voor financiële instrumenten (PB L 175 van 30.6.2016, blz. 8)	31 december 2021 ⁽⁵⁾
102	Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen Gewijzigd bij:	31 december 2020 ⁽³⁾
103	Verordening (EU) 2016/1033 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juni 2016 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 600/2014 betreffende markten in financiële instrumenten, Verordening (EU) nr. 596/2014 betreffende marktmissbruik en Verordening (EU) nr. 909/2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie en betreffende centrale effectenbewaarinstellingen (PB L 175 van 30.6.2016, blz. 1)	31 december 2020 ⁽⁷⁾

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
104	Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie, betreffende centrale effectenbewaarinstellingen en tot wijziging van Richtlijnen 98/26/EG en 2014/65/EU en Verordening (EU) nr. 236/2012 (PB L 257 van 28.8.2014, blz. 1) Gewijzigd bij:	31 december 2020 ⁽⁴⁾
105	Verordening (EU) 2016/1033 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juni 2016 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 600/2014 betreffende markten in financiële instrumenten, Verordening (EU) nr. 596/2014 betreffende marktmissbruik en Verordening (EU) nr. 909/2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie en betreffende centrale effectenbewaarinstellingen (PB L 175 van 30.6.2016, blz. 1)	31 december 2020 ⁽⁶⁾
106	Verordening (EU) 2015/2365 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende de transparantie van effectenfinancieringstransacties en van hergebruik en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 1)	30 september 2019 ⁽⁴⁾
107	Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG, 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen	30 september 2018 ⁽⁴⁾
108	Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014 (PB L 171 van 29.6.2016, blz. 1)	1 maart 2020 ⁽⁶⁾
	Wetgeving betreffende de verzameling van statistische informatie (*)	
109	Richtsnoer ECB/2013/24 van de Europese Centrale Bank van 25 juli 2013 betreffende de statistische rapportagevereisten van de Europese Centrale Bank met betrekking tot financiële kwartaalrekeningen (PB L 2 van 7.1.2014, blz. 34) Gewijzigd bij:	1 september 2016 ⁽²⁾
110	Richtsnoer (EU) 2016/66 van de Europese Centrale Bank van 26 november 2015 tot wijziging van Richtsnoer ECB/2013/24 betreffende de statistische rapportagevereisten van de Europese Centrale Bank met betrekking tot financiële kwartaalrekeningen (ECB/2015/40) (PB L 14 van 21.1.2016, blz. 36)	31 maart 2017 ⁽⁴⁾
111	Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Europese Centrale Bank van 24 september 2013 met betrekking tot de balans van de sector monetaire financiële instellingen (herschikking) (ECB/2013/33) (PB L 297 van 7.11.2013, blz. 1) Gewijzigd bij:	1 september 2016 ⁽²⁾
112	Verordening (EU) nr. 1375/2014 van de Europese Centrale Bank van 10 december 2014 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1071/2013 (ECB/2013/33) met betrekking tot de balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/2014/51) (PB L 366 van 20.12.2014, blz. 77)	
113	Verordening (EU) nr. 1072/2013 van de Europese Centrale Bank van 24 september 2013 met betrekking tot statistieken van door monetaire financiële instellingen gehanteerde rentetarieven (herschikking) (ECB/2013/34) (PB L 297 van 7.11.2013, blz. 51) Gewijzigd bij:	1 september 2016 ⁽²⁾
114	Verordening (EU) nr. 756/2014 van de Europese Centrale Bank van 8 juli 2014 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) met betrekking tot statistieken van door monetaire financiële instellingen gehanteerde rentetarieven (ECB/2014/30) (PB L 205 van 12.7.2014, blz. 14)	

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
115	Richtsnoer ECB/2014/15 van de Europese Centrale Bank van 4 april 2014 betreffende monetaire en financiële statistieken (herschikking) (PB L 340 van 26.11.2014, blz. 1) Gewijzigd bij:	1 september 2016 ⁽²⁾
116	Richtsnoer (EU) 2015/571 van de Europese Centrale Bank van 6 november 2014 tot wijziging van Richtsnoer ECB/2014/15 betreffende monetaire en financiële statistieken (ECB/2014/43) (PB L 93 van 9.4.2015, blz. 82)	
117	Richtsnoer (EU) 2016/450 van de Europese Centrale Bank van 4 december 2015 tot wijziging van Richtsnoer ECB/2014/15 betreffende monetaire en financiële statistieken (ECB/2015/44) (PB L 86 van 1.4.2016, blz. 42)	31 maart 2017 ⁽⁴⁾
118	Richtsnoer (EU) 2017/148 van de Europese Centrale Bank van 16 december 2016 tot wijziging van Richtsnoer ECB/2014/15 betreffende monetaire en financiële statistieken (ECB/2016/45) (PB L 26 van 31.1.2017, blz. 1)	1 november 2017 ⁽⁵⁾
119	Richtsnoer (EU) 2018/877 van de Europese Centrale Bank van 1 juni 2018 tot wijziging van Richtsnoer ECB/2014/15 betreffende monetaire en financiële statistieken (ECB/2018/17) (PB L 154 van 18.6.2018, blz. 22)	1 oktober 2019 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Het Gemengd Comité van 2013 is, overeenkomstig artikel 8, lid 5, van de monetaire overeenkomst van 27 maart 2012 tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino, deze termijnen overeengekomen.

⁽²⁾ Het Gemengd Comité van 2014 is, overeenkomstig artikel 8, lid 5, van de monetaire overeenkomst van 27 maart 2012 tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino, deze termijnen overeengekomen.

⁽³⁾ Het Gemengd Comité van 2015 is, overeenkomstig artikel 8, lid 5, van de monetaire overeenkomst van 27 maart 2012 tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino, deze termijnen overeengekomen.

⁽⁴⁾ Het Gemengd Comité van 2016 is, overeenkomstig artikel 8, lid 5, van de monetaire overeenkomst van 27 maart 2012 tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino, deze termijnen overeengekomen.

⁽⁵⁾ Het Gemengd Comité van 2017 is, overeenkomstig artikel 8, lid 5, van de monetaire overeenkomst van 27 maart 2012 tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino, deze termijnen overeengekomen.

⁽⁶⁾ Het Gemengd Comité van 2018 is, overeenkomstig artikel 8, lid 5, van de monetaire overeenkomst van 27 maart 2012 tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino, deze termijnen overeengekomen.

⁽⁷⁾ Het Gemengd Comité van 2019 is, overeenkomstig artikel 8, lid 4, van de monetaire overeenkomst van 27 maart 2012 tussen de Europese Unie en de Republiek San Marino, deze termijnen overeengekomen.

^(*) Als overeengekomen in het kader van de template voor vereenvoudigde statistische rapportage.

BESLUIT (EU) 2020/109 VAN DE COMMISSIE
van 23 januari 2020
tot wijziging van de bijlage bij de monetaire overeenkomst tussen de Europese Unie en Vaticaanstad

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien de monetaire overeenkomst van 17 december 2009 tussen de Europese Unie en Vaticaanstad ⁽¹⁾, en met name artikel 8, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 8, lid 1, van de monetaire overeenkomst tussen de Europese Unie en Vaticaanstad (hierna “de monetaire overeenkomst” genoemd) moet Vaticaanstad rechtsbesluiten en -regels van de Unie op het gebied van eurobankbiljetten en -munten, voorkoming van witwassen van geld, preventie van fraude met en vervalsing van contante en girale betaalmiddelen, medailles en penningen, en statistische rapportageverplichtingen ten uitvoer leggen. Deze besluiten en regels zijn vermeld in de bijlage bij de monetaire overeenkomst.
- (2) De bijlage bij de monetaire overeenkomst moet jaarlijks door de Commissie worden gewijzigd teneinde met de nieuwe toepasselijke rechtsbesluiten en -regels van de Unie, alsook met de wijzigingen in de bestaande rechtsbesluiten en -regels van de Unie rekening te houden.
- (3) Sommige rechtsbesluiten en -regels van de Unie zijn niet langer relevant en moeten daarom uit de bijlage worden geschrapt, terwijl een aantal nieuwe relevante rechtsbesluiten en -regels van de Unie en wijzigingen in de bestaande rechtsbesluiten zijn vastgesteld die aan de bijlage moeten worden toegevoegd.
- (4) De bijlage bij de monetaire overeenkomst dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij de monetaire overeenkomst tussen de Europese Unie en Vaticaanstad wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 23 januari 2020.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

⁽¹⁾ PB C 28 van 4.2.2010, blz. 13

BIJLAGE

"BIJLAGE

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
	Voorkoming van witwassen van geld	
1	Kaderbesluit 2001/500/JBZ van de Raad van 26 juni 2001 inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van hulpmiddelen en van opbrengsten van misdrijven (PB L 182 van 5.7.2001, blz. 1)	
2	Richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie (PB L 127 van 29.4.2014, blz. 39)	31 december 2016 ⁽²⁾
3	Verordening (EU) 2015/847 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1781/2006 (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 1)	31 december 2017 ⁽³⁾
4	Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73)	31 december 2017 ⁽³⁾
	Gewijzigd bij:	
5	Richtlijn (EU) 2018/843 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn (EU) 2015/849 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, en tot wijziging van de Richtlijnen 2009/138/EG en 2013/36/EU (PB L 156 van 19.6.2018, blz. 43)	31 maart 2020 ⁽⁶⁾
	Aangevuld met:	
6	Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675 van de Commissie van 14 juli 2016 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad door de identificatie van derde landen met een hoog risico die strategische tekortkomingen vertonen (PB L 254 van 20.9.2016, blz. 1)	31 december 2017 ⁽⁵⁾
	Gewijzigd bij:	
7	Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/105 van de Commissie van 27 oktober 2017 houdende wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675 wat betreft de toevoeging van Ethiopië aan de lijst van derde landen met een hoog risico in de in punt I van de bijlage opgenomen tabel (PB L 19 van 24.1.2018, blz. 1)	31 maart 2019 ⁽⁶⁾
8	Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/212 van de Commissie van 13 december 2017 houdende wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad, met betrekking tot de toevoeging van Sri Lanka, Trinidad en Tobago en Tunesië aan de in punt I van de bijlage opgenomen tabel (PB L 41 van 14.2.2018, blz. 4)	31 maart 2019 ⁽⁶⁾
9	Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/1108 van de Commissie van 7 mei 2018 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen inzake de criteria voor de aanwijzing van centrale contactpunten voor uitgevers van elektronisch geld en betalingsdienstverleners en met regels inzake hun taken (PB L 203 van 10.8.2018, blz. 2)	31 december 2020 ⁽⁷⁾
10	Gedelegeerde Verordening (EU) 2018/1467 van de Commissie van 27 juli 2018 houdende wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2016/1675 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad, met betrekking tot de toevoeging van Pakistan aan de tabel onder punt I van de bijlage (PB L 246 van 2.10.2018, blz. 1)	31 december 2019 ⁽⁷⁾

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
11	Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/758 van de Commissie van 31 januari 2019 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot technische reguleringsnormen inzake de minimumacties en de soort bijkomende maatregelen waartoe krediet- en financiële instellingen verplicht zijn met het oog op het beperken van het witwasrisico en het risico van terrorismefinanciering in bepaalde derde landen (PB L 125 van 14.5.2019, blz. 4)	31 december 2020 ⁽⁷⁾
12	Verordening (EU) 2018/1672 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de controle van liquide middelen die de Unie binnenkomen of verlaten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1889/2005 (PB L 284 van 12.11.2018, blz. 6)	31 december 2021 ⁽⁷⁾
13	Richtlijn (EU) 2018/1673 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 inzake de strafrechtelijke bestrijding van het witwassen van geld, (PB L 284 van 12.11.2018, blz. 22)	31 december 2021 ⁽⁷⁾
	Preventie van fraude en vervalsing	
14	Verordening (EG) nr. 1338/2001 van de Raad van 28 juni 2001 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (PB L 181 van 4.7.2001, blz. 6) Gewijzigd bij:	31 december 2010
15	Verordening (EG) nr. 44/2009 van de Raad van 18 december 2008 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1338/2001 tot vaststelling van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de euro tegen valsemunterij (PB L 17 van 22.1.2009, blz. 1)	
16	Verordening (EG) nr. 2182/2004 van de Raad van 6 december 2004 betreffende op euromunten lijkende medailles en penningen (PB L 373 van 21.12.2004, blz. 1) Gewijzigd bij:	31 december 2010
17	Verordening (EG) nr. 46/2009 van de Raad van 18 december 2008 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2182/2004 betreffende op euromunten lijkende medailles en penningen (PB L 17 van 22.1.2009, blz. 5)	
18	Richtlijn 2014/62/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de strafrechtelijke bescherming van de euro en andere munten tegen valsemunterij en ter vervanging van Kaderbesluit 2000/383/JBZ van de Raad (PB L 151 van 21.5.2014, blz. 1)	31 december 2016 ⁽²⁾
19	Richtlijn (EU) 2019/713 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de bestrijding van fraude met en vervalsing van niet-contante betaalmiddelen en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/413/JBZ van de Raad (PB L 123 van 10.5.2019, blz. 18)	31 december 2021 ⁽⁷⁾
	Regels betreffende eurobankbiljetten en -munten	
20	Conclusies van de Raad van 10 mei 1999 betreffende het kwaliteitstzorgsysteem voor de euromunten	31 december 2010
21	Richtsnoer ECB/2003/5 van de Europese Centrale Bank van 20 maart 2003 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen tegen niet-conforme reproducties van eurobankbiljetten en betreffende de vervanging en het uit circulatie nemen van eurobankbiljetten (PB L 78 van 25.3.2003, blz. 20) Gewijzigd bij:	31 december 2010
22	Richtsnoer ECB/2013/11 van de Europese Centrale Bank van 19 april 2013 houdende wijziging van Richtsnoer ECB/2003/5 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen tegen niet-conforme reproducties van eurobankbiljetten en betreffende de vervanging en het uit circulatie nemen van eurobankbiljetten (PB L 118 van 30.4.2013, blz. 43)	31 december 2014 ⁽¹⁾

	Toe te passen wettelijke bepalingen	Uiterste toepassingsdatum
23	Besluit ECB/2010/14 van de Europese Centrale Bank van 16 september 2010 inzake echtheids- en geschiktheidscontroles en het opnieuw in omloop brengen van eurobankbiljetten (PB L 267 van 9.10.2010, blz. 1) Gewijzigd bij:	31 december 2012
24	Besluit ECB/2012/19 van de Europese Centrale Bank van 7 september 2012 (PB L 253 van 20.9.2012, blz. 19)	31 december 2013 ⁽¹⁾
25	Verordening (EU) nr. 1210/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2010 betreffende de echtheidscontrole van euromunten en de behandeling van euromunten die ongeschikt zijn voor circulatie (PB L 339 van 22.12.2010, blz. 1)	31 december 2012
26	Verordening (EU) nr. 651/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de uitgifte van euromunten (PB L 201 van 27.7.2012, blz. 135)	31 december 2013 ⁽¹⁾
27	Besluit ECB/2013/10 van de Europese Centrale Bank van 19 april 2013 betreffende de denominaties, specificaties, reproductie, vervanging en het uit circulatie nemen van eurobankbiljetten (PB L 118 van 30.4.2013, blz. 37) Gewijzigd bij:	31 december 2014 ⁽¹⁾
28	Besluit (EU) 2019/669 van de Europese Centrale Bank van 4 april 2019 tot wijziging van Besluit ECB/2013/10 betreffende de denominaties, specificaties, reproductie, vervanging en het uit circulatie nemen van eurobankbiljetten (PB L 113 van 29.4.2019, blz. 6)	31 december 2020 ⁽⁷⁾
29	Verordening (EU) nr. 729/2014 van de Raad van 24 juni 2014 over de denominaties en technische specificaties van voor circulatie bestemde euromuntstukken (herschikking) (PB L 194 van 2.7.2014, blz. 1)	31 december 2013 ⁽²⁾

Deel van de bijlage bij de monetaire overeenkomst conform de ad-hocregeling van het gemengd comité op verzoek van de Heilige Stoel en Vaticaanstad om de relevante regels op te nemen die van toepassing zijn op entiteiten die beroepsmatig financiële activiteiten verrichten

	Relevante delen van de volgende wettelijke instrumenten	Uiterste toepassingsdatum
30	Richtlijn 86/635/EEG van de Raad van 8 december 1986 betreffende de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening van banken en andere financiële instellingen (PB L 372 van 31.12.1986, blz. 1) Gewijzigd bij:	31 december 2016 ⁽²⁾
31	Richtlijn 2001/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 (PB L 283 van 27.10.2001, blz. 28)	
32	Richtlijn 2003/51/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2003 (PB L 178 van 17.7.2003, blz. 16)	
33	Richtlijn 2006/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 (PB L 224 van 16.8.2006, blz. 1)	
34	Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338)	31 december 2017 ⁽²⁾

	Relevante delen van de volgende wettelijke instrumenten	Uiterste toepassingsdatum
35	Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen Gewijzigd bij:	31 december 2017 ⁽²⁾
36	Verordening (EU) 2017/2395 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de overgangsregelingen ter beperking van de gevolgen van de invoering van IFRS 9 voor het eigen vermogen en ter behandeling als grote risicoblootstellingen van blootstellingen met betrekking tot bepaalde overheidsinstanties welke in de nationale valuta van een lidstaat luiden (PB L 345 van 27.12.2017, blz. 27)	30 juni 2019 ⁽⁶⁾
37	Verordening (EU) 2017/2401 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 1)	31 maart 2020 ⁽⁶⁾
38	Verordening (EU) 2019/630 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft minimale verliesdekking voor niet-renderende blootstellingen (PB L 111 van 25.4.2019, blz. 4)	31 december 2020 ⁽⁷⁾
39	Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik (Verordening marktmisbruik) en houdende intrekking van Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijnen 2003/124/EG, 2003/125/EG en 2004/72/EG van de Commissie (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 1) en, in voorkomend geval, de desbetreffende niveau 2-maatregelen. Gewijzigd bij:	30 september 2018 ⁽⁴⁾
40	Verordening (EU) 2016/1033 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juni 2016 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 600/2014 betreffende markten in financiële instrumenten, Verordening (EU) nr. 596/2014 betreffende marktmisbruik en Verordening (EU) nr. 909/2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie en betreffende centrale effectenbewaarinstanties (PB L 175 van 30.6.2016, blz. 1)	30 september 2018 ⁽⁵⁾
41	Richtlijn 2014/57/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende strafrechtelijke sancties voor marktmisbruik (richtlijn marktmisbruik) (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 179)	30 september 2018 ⁽⁴⁾
	Wetgeving betreffende de verzameling van statistische informatie*	
42	Richtsnoer ECB/2013/24 van de Europese Centrale Bank van 25 juli 2013 betreffende de statistische rapportagevereisten van de Europese Centrale Bank met betrekking tot financiële kwartaalrekeningen (PB L 2 van 7.1.2014, blz. 34) Gewijzigd bij:	31 december 2016 ⁽²⁾
43	Richtsnoer (EU) 2016/66 van de Europese Centrale Bank van 26 november 2015 tot wijziging van Richtsnoer ECB/2013/24 betreffende de statistische rapportagevereisten van de Europese Centrale Bank met betrekking tot financiële kwartaalrekeningen (ECB/2015/40) (PB L 14 van 21.1.2016, blz. 36)	31 maart 2017 ⁽⁴⁾

	Relevante delen van de volgende wettelijke instrumenten	Uiterste toepassingsdatum
44	Verordening (EU) nr. 1071/2013 van de Europese Centrale Bank van 24 september 2013 met betrekking tot de balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/2013/33) (PB L 297 van 7.11.2013, blz. 1) Gewijzigd bij:	31 december 2016 ⁽²⁾
45	Verordening (EU) nr. 1375/2014 van de Europese Centrale Bank van 10 december 2014 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1071/2013 met betrekking tot de balans van de sector monetaire financiële instellingen (ECB/2013/33) (ECB/2014/51) (PB L 366 van 20.12.2014, blz. 77)	
46	Verordening (EU) nr. 1072/2013 van de Europese Centrale Bank van 24 september 2013 met betrekking tot statistieken van door monetaire financiële instellingen gehanteerde rentetarieven (ECB/2013/34) (PB L 297 van 7.11.2013, blz. 51) Gewijzigd bij:	31 december 2016 ⁽²⁾
47	Verordening (EU) nr. 756/2014 van de Europese Centrale Bank van 8 juli 2014 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) met betrekking tot statistieken van door monetaire financiële instellingen gehanteerde rentetarieven (ECB/2014/30) (PB L 205 van 12.7.2014, blz. 14)	
48	Richtsnoer ECB/2014/15 van de Europese Centrale Bank van 4 april 2014 betreffende monetaire en financiële statistieken (PB L 340 van 26.11.2014, blz. 1) Gewijzigd bij:	31 december 2016 ⁽²⁾
49	Richtsnoer (EU) 2015/571 van de Europese Centrale Bank van 6 november 2014 tot wijziging van Richtsnoer ECB/2014/15 betreffende monetaire en financiële statistieken (ECB/2014/43) (PB L 93 van 9.4.2015, blz. 82)	
50	Richtsnoer (EU) 2016/450 van de Europese Centrale Bank van 4 december 2015 tot wijziging van Richtsnoer ECB/2014/15 betreffende monetaire en financiële statistieken (ECB/2015/44) (PB L 86 van 1.4.2016, blz. 42)	31 maart 2017 ⁽⁴⁾
51	Richtsnoer (EU) 2017/148 van de Europese Centrale Bank van 16 december 2016 tot wijziging van Richtsnoer ECB/2014/15 betreffende monetaire en financiële statistieken (ECB/2016/45) (PB L 26 van 31.1.2017, blz. 1)	1 november 2017 ⁽⁵⁾
52	Richtsnoer (EU) 2018/877 van de Europese Centrale Bank van 1 juni 2018 tot wijziging van Richtsnoer ECB/2014/15 betreffende monetaire en financiële statistieken (ECB/2018/17) (PB L 154 van 18.6.2018, blz. 22)	1 oktober 2019 ^{(6)*}

⁽¹⁾ Het gemengd comité van 2013 heeft over deze termijnen beslist.

⁽²⁾ Het gemengd comité van 2014 heeft over deze termijnen beslist.

⁽³⁾ Het gemengd comité van 2015 heeft over deze termijnen beslist.

⁽⁴⁾ Het gemengd comité van 2016 heeft over deze termijnen beslist.

⁽⁵⁾ Het gemengd comité van 2017 heeft over deze termijnen beslist.

⁽⁶⁾ Het gemengd comité van 2018 heeft over deze termijnen beslist.

⁽⁷⁾ Het gemengd comité van 2019 heeft over deze termijnen beslist.

^(*) Als overeengekomen in het kader van de template voor vereenvoudigde statistische rapportage.

HANDELINGEN VAN BIJ INTERNATIONALE OVEREENKOMSTEN INGESTELDE ORGANEN

Voor het internationaal publiekrecht hebben alleen de originele VN/ECE-teksten rechtsgevolgen. Zie voor de status en de datum van inwerkingtreding van dit reglement de recentste versie van VN/ECE-statusdocument TRANS/WP.29/343 op: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29-gen/wp29fdocsts.html>

Reglement nr. 122 van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE) — Uniforme technische voorschriften voor de goedkeuring van voertuigen van de categorieën M, N en O wat het verwarmingssysteem betreft [2020/110]

Bevat de volledige geldige tekst tot en met:

Supplement 5 op de originele versie van het reglement — Datum van inwerkingtreding: 15 oktober 2019

INHOUD

REGLEMENT

1. Toepassingsgebied
2. Definities: algemeen
3. Goedkeuringsaanvraag
4. Goedkeuring
5. Deel I: Goedkeuring van een voertuigtype wat het verwarmingssysteem betreft
6. Deel II: Goedkeuring van een verwarmingssysteem wat de bedrijfsveiligheid betreft
7. Wijziging en uitbreiding van de goedkeuring van een voertuig- of onderdeeltype
8. Conformiteit van de productie
9. Sancties bij non-conformiteit van de productie
10. Definitieve stopzetting van de productie
11. Naam en adres van de technische diensten die de goedkeuringstests uitvoeren, en van de typegoedkeuringsinstanties

BIJLAGEN

- Bijlage 1 — Inlichtingen- en mededelingenformulieren
- Bijlage 2 — Opstelling van goedkeuringsmerken
- Bijlage 3 — Voorschriften voor verwarmingssystemen op basis van warmteterugwinning — Lucht
- Bijlage 4 — Testprocedure voor de luchtkwaliteit
- Bijlage 5 — Testprocedure voor de temperatuur
- Bijlage 6 — Testprocedure voor de uitlaatemissie van verwarmingssystemen op brandstof
- Bijlage 7 — Aanvullende voorschriften voor verwarmingssystemen op brandstof
- Bijlage 8 — Veiligheidsvoorschriften voor verwarmingssystemen op lpg
- Bijlage 9 — Aanvullende bepalingen die van toepassing zijn op bepaalde in de ADR-overeenkomst genoemde voertuigen

1. TOEPASSINGSGEBIED
  - 1.1. Dit reglement is van toepassing op alle voertuigen van de categorieën M, N en O⁽¹⁾ waarin een verwarmingssysteem is gemonteerd.
Typegoedkeuringen worden verleend volgens:
    - 1.2. Deel I — Goedkeuring van een voertuigtype wat het verwarmingssysteem betreft;
    - 1.3. Deel II — Goedkeuring van een verwarmingssysteem wat de bedrijfsveiligheid betreft.
  2. DEFINITIES: ALGEMEEN
Voor de toepassing van dit reglement wordt verstaan onder:
    - 2.1. “voertuig”: een voertuig van de categorie M, N of O¹ waarin een verwarmingssysteem is gemonteerd;
    - 2.2. “fabrikant”: de persoon of instantie die jegens de goedkeuringsinstantie verantwoordelijk is voor alle aspecten van de typegoedkeuringsprocedure en voor de conformiteit van de productie. Deze persoon of instantie hoeft niet rechtstreeks betrokken te zijn bij alle fasen van de bouw van het voertuig of onderdeel waarvoor goedkeuring wordt aangevraagd;
    - 2.3. “interieur”: de besloten delen van een voertuig die bestemd zijn voor de inzittenden en/of de lading;
    - 2.4. “verwarmingssysteem voor de passagiersruimte”: ieder type toestel dat ontworpen is om de temperatuur van de passagiersruimte te verhogen;
    - 2.5. “verwarmingssysteem voor de laadruimte”: ieder type toestel dat ontworpen is om de temperatuur van de laadruimte te verhogen;
    - 2.6. “laadruimte”: deel van het voertuiginterieur dat bestemd is voor de lading met uitzondering van de passagiers;
    - 2.7. “passagiersruimte”: deel van het voertuiginterieur dat bestemd is voor de bestuurder en de eventuele passagiers;
    - 2.8. “gasvormige brandstof”: brandstof die bij normale temperatuur en druk (288,2 K en 101,33 kPa) gasvormig is, zoals vloeibaar petroleumgas (lpg) en gecompriemd aardgas (cng);
    - 2.9. “oververhitting”: de toestand die optreedt wanneer de inlaat voor de op te warmen lucht naar het verwarmingssysteem op brandstof volledig geblokkeerd is.
3. GOEDKEURINGSAAVRAAG
  - 3.1. Goedkeuringsaanvraag voor een voertuigtype wat het verwarmingssysteem betreft
    - 3.1.1. De goedkeuringsaanvraag voor een voertuigtype wat het verwarmingssysteem betreft wordt door de voertuigfabrikant of door zijn daartoe gemachtigde vertegenwoordiger ingediend.
    - 3.1.2. De goedkeuringsaanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten in drievoud en van de volgende inlichtingen:
      - 3.1.2.1. een gedetailleerde beschrijving van het voertuigtype met betrekking tot de structuur, afmetingen, configuratie en materialen;
      - 3.1.2.2. tekeningen van het verwarmingssysteem en de algemene opstelling ervan.
    - 3.1.3. Bijlage 1, deel 1, aanhangsel 1, bevat een model van het inlichtingenformulier.
    - 3.1.4. Een voertuig dat representatief is voor het goed te keuren type, wordt ter beschikking gesteld van de voor de uitvoering van de goedkeuringstests verantwoordelijke technische dienst.

⁽¹⁾ Zoals gedefinieerd in de Geconsolideerde resolutie betreffende de constructie van voertuigen (R.E.3), document ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6, punt 2. —
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html>

- 3.1.5. Als het goed te keuren voertuig met een verwarmingssysteem met ECE-typegoedkeuring is uitgerust, worden het typegoedkeuringsnummer en de typebenaming van de fabrikant van dit type verwarmingssysteem bij de aanvraag om typegoedkeuring van het voertuig gevoegd.
- 3.1.6. Als het goed te keuren voertuig met een verwarmingssysteem zonder ECE-typegoedkeuring is uitgerust, wordt een monster dat representatief is voor het goed te keuren type, ter beschikking gesteld van de technische dienst.
- 3.2. Goedkeuringsaanvraag voor een type verwarmingssysteem
  - 3.2.1. De goedkeuringsaanvraag voor een type verwarmingssysteem als onderdeel wordt door de fabrikant van het verwarmingssysteem ingediend.
  - 3.2.2. De goedkeuringsaanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten in drievoud en van de volgende inlichtingen:
    - 3.2.2.1. een gedetailleerde beschrijving van het type verwarmingssysteem met betrekking tot de structuur, afmetingen, configuratie en materialen;
    - 3.2.2.2. tekeningen van het verwarmingssysteem en de algemene opstelling ervan.
    - 3.2.3. Bijlage 1, deel 1, aanhangsel 2, bevat een model van het inlichtingenformulier.
    - 3.2.4. Eén exemplaar van het verwarmingssysteem dat representatief is voor het goed te keuren type, wordt ter beschikking gesteld van de technische dienst.
    - 3.2.5. Op dit exemplaar zijn de handelsnaam of het merk van de aanvrager en de typebenaming duidelijk leesbaar en onuitwisbaar aangebracht.
4. GOEDKEURING
  - 4.1. Als het type waarvoor krachtens dit reglement goedkeuring wordt aangevraagd, voldoet aan de voorschriften van de relevante delen van dit reglement, wordt voor dat type goedkeuring verleend.
  - 4.2. Aan elk goedgekeurd type wordt een goedkeuringsnummer toegekend. De eerste twee cijfers (momenteel 00 voor het reglement in de originele versie) geven de wijzigingenreeks aan met de recentste belangrijke technische wijzigingen van het reglement op de datum van goedkeuring. Dezelfde overeenkomstsluitende partij mag hetzelfde nummer niet toekennen aan een ander type voertuig of verwarmingssysteem als gedefinieerd in dit reglement.
  - 4.3. Van de goedkeuring of de uitbreiding van de goedkeuring van een type krachtens dit reglement wordt aan de overeenkomstsluitende partijen die dit reglement toepassen, mededeling gedaan door middel van een van de formulieren volgens de modellen in bijlage 1, deel 2.
  - 4.4. Op elk voertuig dat conform is met een type waarvoor krachtens dit reglement goedkeuring is verleend en op elk afzonderlijk geleverd onderdeel dat overeenstemt met een type waarvoor krachtens dit reglement goedkeuring is verleend, wordt op een opvallende en gemakkelijk bereikbare plaats die op het goedkeuringsformulier is gespecificeerd, een cirkel aangebracht met daarin de letter E, gevolgd door het nummer van het land dat de goedkeuring heeft verleend ⁽²⁾.
  - 4.5. In het geval van een onderdeeltpegoedkeuring: het nummer van dit reglement, gevolgd door de letter R, een liggend streepje en het goedkeuringsnummer overeenkomstig punt 4.2.

⁽²⁾ De nummers van de partijen bij de Overeenkomst van 1958 zijn opgenomen in bijlage 3 bij de Geconsolideerde resolutie betreffende de constructie van voertuigen (R.E.3), document ECE/TRANS/WP.29/78/Rev. 6, bijlage 3 — <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html>

- 4.6. Indien een type conform is met een type dat op basis van een of meer aan de overeenkomst gehechte reglementen is goedgekeurd in het land dat krachtens dit reglement goedkeuring heeft verleend, hoeft het in punt 4.2 voorgeschreven symbool niet te worden herhaald; in dat geval worden de reglementen op basis waarvan goedkeuring is verleend in het land dat de goedkeuring krachtens dit reglement heeft verleend, in verticale kolommen rechts van het in punt 4.2 bedoelde symbool vermeld.
- 4.7. Het goedkeuringsmerk moet goed leesbaar en onuitwisbaar zijn.
- 4.8. In het geval van een voertuig wordt het goedkeuringsmerk dicht bij of op het door de fabrikant bevestigde gegevensplaatje van het voertuig aangebracht.
- 4.9. In bijlage 2 worden voorbeelden van de opstelling van goedkeuringsmerken gegeven.
5. DEEL I: — GOEDKEURING VAN EEN VOERTUIGTYPE WAT HET VERWARMINGSSYSTEEM BETREFT
- 5.1. Definitie
- Voor de toepassing van deel I van dit reglement wordt verstaan onder:
- 5.1.1. “voertuigtype wat het verwarmingssysteem betreft”: voertuigen die onderling niet verschillen op essentiële punten zoals het werkingsprincipe van het verwarmingssysteem.
- 5.2. Specificaties
- 5.2.1. De passagiersruimte van elk voertuig moet uitgerust zijn met een verwarmingssysteem. Als zich in het voertuig een verwarmingssysteem voor de laadruimte bevindt, moet dat systeem aan dit reglement voldoen.
- 5.2.2. Het verwarmingssysteem van het goed te keuren voertuig moet aan de technische voorschriften van deel II van dit reglement voldoen.
- 5.3. Voorschriften voor de installatie in het voertuig van elektrische verwarmingssystemen, verwarmingssystemen op brandstof en verwarmingssystemen op basis van een warmtepomp
- 5.3.1. Toepassingsgebied
- 5.3.1.1. Onverminderd het bepaalde in punt 5.3.1.2 moeten verwarmingssystemen overeenkomstig de voorschriften van punt 5.3 zijn geïnstalleerd.
- 5.3.1.2. Voertuigen van categorie O met verwarmingssystemen die op vloeibare brandstof werken, worden geacht aan de voorschriften van punt 5.3 te voldoen.
- 5.3.2. Plaatsing van het verwarmingssysteem
- 5.3.2.1. Delen van de carrosserie en andere onderdelen die zich in de buurt van het verwarmingssysteem bevinden, moeten tegen buitensporige hitte en mogelijke brandstof- of olieverontreiniging zijn beschermd.
- 5.3.2.2. Het verwarmingssysteem op brandstof mag, zelfs bij oververhitting, geen brandgevaar opleveren. Aan deze vereiste wordt geacht te zijn voldaan indien bij de installatie voor een voldoende afstand tot alle onderdelen en een behoorlijke ventilatie wordt gezorgd, door het gebruik van vuurvaste materialen of hiteschilden.
- 5.3.2.3. In het geval van voertuigen van de categorieën M₂ en M₃ mag het verwarmingssysteem op brandstof niet in de passagiersruimte zijn geplaatst. Het mag wel zijn geïnstalleerd in een doeltreffend afgedichte behuizing die aan de in punt 5.3.2.2 gestelde voorwaarden voldoet.
- 5.3.2.4. Het in bijlage 7, punt 4, bedoelde etiket, dan wel een duplicaat hiervan, moet zo geplaatst zijn dat het goed leesbaar is wanneer het verwarmingssysteem op brandstof in het voertuig is geïnstalleerd.
- 5.3.2.5. Bij de plaatsing van het verwarmingssysteem moeten alle redelijke voorzorgen worden genomen om de kans op letsel of beschadiging van persoonlijke eigendom zo veel mogelijk te beperken.
- 5.3.3. Brandstoftoevoer bij verwarmingssystemen op brandstof

- 5.3.3.1. De vulopening mag zich niet in de passagiersruimte bevinden en moet van een doeltreffende dop zijn voorzien om het morsen van brandstof te voorkomen.
  - 5.3.3.2. Bij verwarmingssystemen op vloeibare brandstof met een van de brandstofvoorziening van het voertuig onafhankelijk brandstofreservoir moeten het type brandstof en de vulopening duidelijk zijn aangegeven.
  - 5.3.3.3. Bij de vulopening moet de aanwijzing zijn aangebracht dat het verwarmingssysteem moet worden uitgeschakeld voordat brandstof wordt bijgevoerd. Bovendien moet een toepasselijke instructie in de handleiding van de fabrikant zijn opgenomen.
  - 5.3.4. Het uitlaatsysteem van verwarmingssystemen op brandstof
    - 5.3.4.1. De uitlaat moet zo geplaatst zijn dat via de ventilatoren, de inlaten voor de verwarmde lucht of de open ramen geen emissies het voertuig kunnen binnenkomen.
  - 5.3.5. De verbrandingsluchtinlaat van verwarmingssystemen op brandstof
    - 5.3.5.1. De lucht voor de verbrandingskamer van het verwarmingssysteem mag niet aan de passagiersruimte van het voertuig worden onttrokken.
    - 5.3.5.2. De luchtinlaat moet zo geplaatst of afgeschermd zijn dat verstopping door vuil of bagage onwaarschijnlijk is.
  - 5.3.6. Verwarmingsluchtinlaat
    - 5.3.6.1. De aan het verwarmingssysteem toe te voeren lucht mag buitenlucht of hercirculatielucht zijn, maar moet worden onttrokken aan een schone ruimte waar de kans op verontreiniging door uitlaatgassen afkomstig van de aandrijfmotor, het verwarmingssysteem op brandstof of een andere bron in het voertuig gering is.
    - 5.3.6.2. De inlaatbuis moet met gaas of op een andere geschikte manier zijn beschermd.
  - 5.3.7. Verwarmingsluchtuitlaat
    - 5.3.7.1. De pijpen of buizen waarmee de hete lucht door het voertuig wordt gevoerd, moeten zo geplaatst of afgeschermd zijn dat bij contact hiermee geen letsel of schade kan worden veroorzaakt.
    - 5.3.7.2. De luchtuitlaat moet zo geplaatst of afgeschermd zijn dat verstopping door vuil of bagage onwaarschijnlijk is.
  - 5.3.8. Automatische controle van het verwarmingssysteem op brandstof
    - 5.3.8.1. Het verwarmingssysteem moet automatisch worden uitgeschakeld en de brandstoftoevoer binnen 5 seconden worden onderbroken wanneer de motor van het voertuig stopt. Indien een handbediende voorziening al is geactiveerd, mag het verwarmingssysteem blijven werken.
6. DEEL II: — GOEDKEURING VAN EEN VERWARMINGSSYSTEEM WAT DE BEDRIJFSVEILIGHEID BETREFT
- 6.1. Definities

Voor de toepassing van deel II van dit reglement wordt verstaan onder:

    - 6.1.1. “*verwarmingssysteem*”: ieder type toestel dat ontworpen is om de temperatuur van het interieur, met inbegrip van een eventuele laadruimte, te verhogen;
    - 6.1.2. “*verwarmingssysteem op brandstof*”: een verwarmingstoestel dat rechtstreeks op vloeibare of gasvormige brandstof werkt en geen gebruik maakt van de door de aandrijfmotor van het voertuig voortgebrachte restwarmte;
    - 6.1.3. “*type verwarmingssysteem*”: toestellen die onderling niet verschillen op essentiële punten zoals:
      - energievoorziening (bv. een vloeibare brandstof of elektriciteit);
      - overbrengingsmedium (bv. lucht of water);

— plaatsing in het voertuig (bv. in de passagiersruimte of de laadruimte);

- 6.1.4. “*verwarmingssysteem op basis van warmterugwinning*”: ieder type toestel dat gebruikmaakt van de door de aandrijfmotor van het voertuig voortgebrachte restwarmte om de temperatuur van het interieur van het voertuig te verhogen; hierbij kan water, olie of lucht als overbrengingsmedium worden gebruikt.
- 6.1.5. “*elektrisch verwarmingssysteem*”: een verwarmingstoestel dat gebruikmaakt van de van een bron in het voertuig of daarbuiten afkomstige elektrische energie om de temperatuur van het interieur van het voertuig te verhogen. Elektrische voorzieningen die als aanvulling op het hoofdverwarmingssysteem zijn geïnstalleerd en die niet voornamelijk voor het verwarmen van het interieur van het voertuig bestemd zijn, worden niet als elektrische verwarmingssystemen in de zin van dit reglement beschouwd. Zo worden elektrische voorzieningen die in onderdelen zijn geïnstalleerd met als enig doel dat onderdeel te verwarmen, niet als elektrische verwarmingssystemen in de zin van dit reglement beschouwd.
- 6.1.6. “*verwarmingssysteem op basis van een warmtepomp*”: elk type thermodynamisch verwarmingstoestel dat geacht wordt gebruik te maken van hernieuwbare energie en calorieën uit de ene omgeving (lucht of water) haalt om ze over te brengen naar een andere omgeving teneinde de temperatuur van het interieur van het voertuig te verhogen. Verwarmingstoestellen op basis van een warmtepomp die als aanvulling op het hoofdverwarmingssysteem zijn geïnstalleerd en die niet voornamelijk voor het verwarmen van het interieur van het voertuig bestemd zijn, worden niet als verwarmingssystemen op basis van een warmtepomp in de zin van dit reglement beschouwd.

6.2. Specificaties: algemeen

Verwarmingssystemen moeten aan de volgende voorschriften voldoen:

- de verwarmde lucht die de passagiersruimte binnenkomt, mag niet méér verontreinigd zijn dan de lucht bij de luchtinlaat van het voertuig;
- de bestuurder en de passagiers mogen, bij normaal weggebruik, niet in aanraking kunnen komen met delen van het voertuig of heteluchtstromen die brandwonden kunnen veroorzaken;
- de door verwarmingssystemen op brandstof voortgebrachte uitlaatgassen moeten binnen aanvaardbare grenswaarden blijven.

Zie de bijlagen 4, 5 en 6 voor de testprocedures voor de controle van al deze voorschriften.

- 6.2.1. In de volgende tabel is aangegeven welke bijlagen op de verschillende typen verwarmingssystemen binnen elke voertuigcategorie van toepassing zijn:

Verwarmingssysteem	Voertuigcategorie	Bijlage 4 Luchtkwaliteit	Bijlage 5 Temperatuur	Bijlage 6 Uitstoot	Bijlage 8 Veiligheid lpg
Restwarmte van de motor — water	M				
	N				
	O				
Restwarmte van de motor — lucht <i>Zie opmerking 1</i>	M	Ja	Ja		
	N	Ja	Ja		
	O				
Restwarmte van de motor — olie	M	Ja	Ja		
	N	Ja	Ja		
	O				
Verwarmingssysteem op gasvormige brandstof <i>Zie opmerking 2</i>	M	Ja	Ja	Ja	Ja
	N	Ja	Ja	Ja	Ja
	O	Ja	Ja	Ja	Ja
Verwarmingssysteem op vloeibare brandstof <i>Zie opmerking 2</i>	M	Ja	Ja	Ja	
	N	Ja	Ja	Ja	
	O	Ja	Ja	Ja	

Verwarmingssysteem	Voertuigcategorie	Bijlage 4 Luchtkwaliteit	Bijlage 5 Temperatuur	Bijlage 6 Uitstoot	Bijlage 8 Veiligheid lpg
Elektrisch verwarmingssysteem Zie opmerking 2	M		Ja		
	N		Ja		
	O		Ja		
Warmtepomp	M	Ja	Ja		
	N	Ja	Ja		
	O	Ja	Ja		

Opmerking 1: verwarmingssystemen die aan de voorschriften van bijlage 3 voldoen, zijn van deze testvoorschriften vrijgesteld.

Opmerking 2: verwarmingssystemen die buiten de passagiersruimte zijn geplaatst en die water als medium voor de overdracht van warmte gebruiken, worden geacht aan de voorschriften van de bijlagen 4 en 5 te voldoen.

6.3. Specificaties: Verwarmingssystemen op brandstof

De aanvullende voorschriften voor verwarmingssystemen op brandstof zijn vastgelegd in bijlage 7.

7. WIJZIGING EN UITBREIDING VAN DE GOEDKEURING VAN EEN VOERTUIG- OF ONDERDEELTYPE

7.1. Elke wijziging van het type moet worden meegedeeld aan de typegoedkeuringsinstantie die het type heeft goedgekeurd. Deze instantie kan dan:

7.1.1. oordelen dat de wijzigingen waarschijnlijk geen noemenswaardig nadelig effect zullen hebben en dat het voertuig of onderdeel in ieder geval nog steeds aan de voorschriften voldoet, of

7.1.2. een aanvullend testrapport van de voor de uitvoering van de tests verantwoordelijke dienst verlangen.

7.2. De overeenkomstsluitende partijen die dit reglement toepassen, worden volgens de procedure van punt 4.3 in kennis gesteld van de bevestiging of weigering van de goedkeuring, met vermelding van de wijzigingen.

7.3. De bevoegde instantie die de goedkeuring uitbreidt, kent aan die uitbreiding een volgnummer toe en stelt de andere partijen bij de Overeenkomst van 1958 die dit reglement toepassen, hiervan in kennis door middel van een mededelingenformulier volgens het model in bijlage 1, deel 2, aanhangsel 1 of 2, naargelang van het geval.

8. CONFORMITEIT VAN DE PRODUCTIE

Voor de controle van de conformiteit van de productie gelden de procedures van aanhangsel 2 van de overeenkomst (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), met inachtneming van de volgende voorschriften:

8.1. Krachtens dit reglement goedgekeurde voertuigen en onderdelen moeten zo zijn vervaardigd dat zij conform zijn met het goedgekeurde type door te voldoen aan de voorschriften van de punten 5 en 6.

8.2. De bevoegde instantie die de typegoedkeuring heeft verleend, kan op elk ogenblik de in elke productie-eenheid toegepaste methoden voor de controle van de conformiteit verifiëren. Deze verificaties vinden gewoonlijk om de twee jaar plaats.

9. SANCTIES BIJ NON-CONFORMITEIT VAN DE PRODUCTIE

9.1. De krachtens dit reglement voor een voertuigtype verleende goedkeuring kan worden ingetrokken indien niet aan de voorschriften van de punten 5 en 6 is voldaan.

9.2. Indien een overeenkomstsluitende partij die dit reglement toepast een eerder verleende goedkeuring intrekt, stelt zij de andere overeenkomstsluitende partijen die dit reglement toepassen daarvan onmiddellijk in kennis door middel van een mededelingenformulier volgens het model in bijlage 1, deel 2, aanhangsel 1 of 2.

10. DEFINITIEVE STOPZETTING VAN DE PRODUCTIE

Indien de houder van een goedkeuring de productie van een krachtens dit reglement goedgekeurd type voertuig of onderdeel definitief stopzet, stelt hij de instantie die de goedkeuring heeft verleend daarvan in kennis. Zodra deze instantie de kennisgeving heeft ontvangen, stelt zij de andere partijen bij de Overeenkomst van 1958 die dit reglement toepassen daarvan in kennis door middel van een mededelingenformulier volgens het model in bijlage 1, deel 2, aanhangsel 1 of 2.

11. NAAM EN ADRES VAN DE VOOR DE UITVOERING VAN DE GOEDKEURINGSTESTS VERANTWOORDELIJKE TECHNISCHE DIENSTEN EN VAN DE TYPEGOEDKEURINGSINSTANTIES

De overeenkomstsluitende partijen die dit reglement toepassen, delen het secretariaat van de Verenigde Naties de naam en het adres mee van de technische diensten die voor de uitvoering van de goedkeuringstests verantwoordelijk zijn en van de typegoedkeuringsinstanties die goedkeuring verlenen en waaraan de in andere landen afgegeven certificaten betreffende de goedkeuring en de uitbreiding, weigering of intrekking van de goedkeuring moeten worden toegezonden.

BIJLAGE 1

DEEL 1

AANHANGSEL 1

MODEL VAN HET INLICHTINGENFORMULIER

(voor een voertuigtype overeenkomstig punt 4.3 van het reglement betreffende de ECE-typegoedkeuring van een verwarmingssysteem en van een voertuig wat het verwarmingssysteem betreft)

Als de verwarmingssystemen of onderdelen ervan elektronische gestuurde functies hebben, moet informatie over de prestaties worden verstrekt.

0. ALGEMEEN

- 0.1. Merk (handelsnaam van de fabrikant): .....
- 0.2. Type en algemene handelsbenaming(en): .....
- 0.3. Middel tot identificatie van het type, indien op het voertuig aangebracht: .....
- 0.4. Plaats van dat identificatiemiddel: .....
- 0.5. Voertuigcategorie (1): .....
- 0.6. Naam en adres van de fabrikant: .....
- 0.7. Adres van de assemblagefabriek(en): .....

1. ALGEMENE CONSTRUCTIEKENMERKEN VAN HET VOERTUIG

- 1.1. Foto's en/of tekeningen van een representatief voertuig:

2. MOTOR

- 2.1. Motorcode van de fabrikant: .....
(zoals aangebracht op de motor, of ander middel tot identificatie):
- 2.2. Werkingsprincipe: elektrische ontsteking/compressieontsteking, viertakt/tweetakt (2)
- 2.3. Aantal en opstelling van de cilinders: .....
- 2.4. Maximaal nettovermogen ..... kW bij ..... min⁻¹
(door de fabrikant opgegeven waarde)
- 2.5. Koelsysteem (vloeistof/lucht)(2)
- 2.6. Nominale instelling van het motortemperatuurregelmechanisme: .....
- 2.7. Drukvulling: ja/nee(2)
- 2.7.1. Type(n) .....
- 2.7.2. Beschrijving van het systeem (bv. maximale vuldruk: ..... kPa; afvoerklep, indien van toepassing)

3. CARROSSERIE

- 3.1. Een korte beschrijving van het voertuig met betrekking tot het verwarmingssysteem als het verwarmingssysteem gebruikmaakt van de warmte van de koelvloeistof van de motor: .....
- 3.2. Een korte beschrijving van het voertuigtype met betrekking tot het verwarmingssysteem als de koellucht of de uitlaatgassen van de motor als warmtebron worden gebruikt, inclusief: .....

  - 3.2.1. Een tekening van het verwarmingssysteem met aanduiding van de plaats daarvan in het voertuig: .....
  - 3.2.2. Een schema van de warmtewisselaar bij verwarmingssystemen die voor de verwarming gebruikmaken van de uitlaatgassen, of van de delen waar de warmtewisseling plaatsvindt (bij verwarmingssystemen die voor de verwarming gebruikmaken van de koellucht van de motor): .....
  - 3.2.3. Een doorsnedetekening van de warmtewisselaar of de delen waar de warmtewisseling plaatsvindt, waarop de dikte van de wand, de gebruikte materialen en de oppervlakte-eigenschappen zijn aangegeven: .....
  - 3.2.4. Specificaties van andere belangrijke onderdelen van het verwarmingssysteem, zoals de ventilator, wat de wijze van constructie en de technische gegevens betreft: .....

- 3.3. Een korte beschrijving van het voertuigtype wat het verwarmingssysteem op brandstof en de automatische controle betreft: .....

  - 3.3.1. Een schema van het verwarmingssysteem op brandstof, het luchtinlaatsysteem, het uitlaatsysteem, de brandstoftank, het brandstoftoevoersysteem (met inbegrip van de kleppen) en de elektrische verbindingen met aanduiding van de plaats daarvan in het voertuig

- 3.4. Maximumelektriciteitsverbruik: ..... kW

(¹) Zoals gedefinieerd in de Geconsolideerde resolutie betreffende de constructie van voertuigen (R.E.3), document ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6, punt 2.
 (²) Doorhalen wat niet van toepassing is.

AANHANGSEL 2

MODEL VAN HET INLICHTINGENFORMULIER

(voor een type verwarmingssysteem overeenkomstig punt 4.3 van het reglement betreffende de ECE-typegoedkeuring van een verwarmingssysteem met betrekking tot de bedrijfsveiligheid ervan)

Als de verwarmingssystemen of onderdelen ervan elektronische gestuurde functies hebben, moet informatie over de prestaties worden verstrekt.

1. ALGEMEEN

1.1. Merk (handelsnaam van de fabrikant): .....

1.2. Type en algemene handelsbenaming(en): .....

1.3. Naam en adres van de fabrikant: .....

1.4. In het geval van onderdelen, plaats en bevestigingswijze van het ECE-goedkeuringsmerk: .....

1.5. Adres van de assemblagefabriek(en): .....

2. (EVENTUEEL) VERWARMINGSSYSTEEM OP BRANDSTOF

2.1. Merk (handelsnaam van de fabrikant): .....

2.2. Type en algemene handelsbenaming(en): .....

2.3. Middel tot identificatie van het type, indien op het verwarmingssysteem aangebracht: .....

2.4. Plaats van dat identificatiemiddel: .....

2.5. Naam en adres van de fabrikant: .....

2.6. Adres van de assemblagefabriek(en): .....

2.7. Testdruk (in het geval van een verwarmingssysteem dat vloeibaar petroleumgas of een soortgelijke brandstof gebruikt, de druk bij het koppelingsstuk voor de gasinlaat van het verwarmingssysteem): .....

2.8. Gedetailleerde beschrijving, schema van de opstelling en beschrijving van de montage van het verwarmingssysteem op brandstof en alle onderdelen ervan: .....

—

Deel 2

AANHANGSEL 1

MEDEDELING

(Maximumformaat: A4 (210 x 297 mm))

afgegeven door: Naam van de instantie:
.....
.....

- betreffende de (2): goedkeuring
uitbreiding van de goedkeuring
weigering van de goedkeuring
intrekking van de goedkeuring
definitieve stopzetting van de productie

van een voertuigtype krachtens Reglement nr. 122.

Goedkeuring nr.: ..... Uitbreiding nr.: .....

Reden voor uitbreiding: .....

DEEL I

ALGEMEEN

- 1.1. Merk (handelsnaam van de fabrikant): .....
1.2. Type: .....
1.3. Middel tot identificatie van het type, indien op het voertuig/het onderdeel/de technische eenheid (2) aangebracht (3): .....
1.3.1. Plaats van dat identificatiemiddel: .....
1.4. Voertuigcategorie (4): .....
1.5. Naam en adres van de fabrikant: .....
1.6. Plaats van het ECE-goedkeuringsmerk: .....
1.7. Adres van de assemblagefabriek(en): .....

DEEL II

- 1. Aanvullende gegevens (indien van toepassing):
2. Technische dienst die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de tests:
3. Datum van het testrapport: .....
4. Nummer van het testrapport: .....
5. Eventuele opmerkingen: .....

6. Plaats: .....
7. Datum: .....
8. Handtekening: .....
9. Bijgevoegd is de inhoudsopgave van het informatiepakket dat bij de goedkeuringsinstantie is ingediend en dat op verzoek verkrijgbaar is.
10. Het voertuig is goedgekeurd overeenkomstig de voorschriften van bijlage 9 (ADR): ja/nee ⁽²⁾.

-
- ⁽¹⁾ Nummer van het land dat de goedkeuring heeft verleend, uitgebreid, geweigerd of ingetrokken (zie de goedkeuringsbepalingen in het reglement).
- ⁽²⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.
- ⁽³⁾ Indien het middel tot identificatie van het type tekens bevat die niet relevant zijn voor de beschrijving van het type voertuig, onderdeel of technische eenheid waarop dit mededelingenformulier betrekking heeft, worden deze tekens op het formulier weergegeven door het symbool “?” (bv. ABC??123??).
- ⁽⁴⁾ Zoals gedefinieerd in de Geconsolideerde resolutie betreffende de constructie van voertuigen (R.E.3), document ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.6, punt 2.
-

AANHANGSEL 2

MEDEDELING

(Maximumformaat: A4 (210 x 297 mm))

afgegeven door: Naam van de instantie:
.....
.....

- betreffende de (2): goedkeuring
uitbreiding van de goedkeuring
weigering van de goedkeuring
intrekking van de goedkeuring
definitieve stopzetting van de productie

van een onderdeeltype krachtens Reglement nr. 122.

Goedkeuring nr.: ..... Uitbreiding nr.: .....

Reden voor uitbreiding: .....

DEEL I

ALGEMEEN

- 1.1. Merk (handelsnaam van de fabrikant): .....
1.2. Type: .....
1.3. Middel tot identificatie van het type, indien op de voorziening aangebracht (3): .....
1.3.1. Plaats van dat identificatiemiddel: .....
1.4. Naam en adres van de fabrikant: .....
1.5. Plaats van het ECE-goedkeuringsmerk: .....
1.6. Adres van de assemblagefabriek(en): .....

DEEL II

- 1. Aanvullende gegevens (indien van toepassing): .....
2. Technische dienst die verantwoordelijk is voor de uitvoering van de tests: .....
3. Datum van het testrapport: .....
4. Nummer van het testrapport: .....
5. Eventuele opmerkingen: .....
6. Plaats: .....

7. Datum: .....
8. Handtekening: .....
9. Bijgevoegd is de inhoudsopgave van het informatiepakket dat bij de goedkeuringsinstantie is ingediend en dat op verzoek verkrijgbaar is.

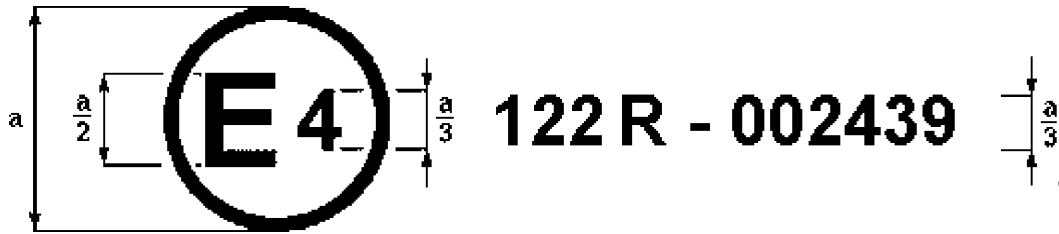
-
- (¹) Nummer van het land dat de goedkeuring heeft verleend, uitgebreid, geweigerd of ingetrokken (zie de goedkeuringsbepalingen in het reglement).
- (²) Doorhalen wat niet van toepassing is.
- (³) Indien het middel tot identificatie van het type tekens bevat die niet relevant zijn voor de beschrijving van het type voertuig, onderdeel of technische eenheid waarop dit mededelingenformulier betrekking heeft, worden deze tekens op het formulier weergegeven door het symbool “?” (bv. ABC??123??).
-

BIJLAGE 2

OPSTELLING VAN GOEDKEURINGSMERKEN

MODEL A

(zie punt 4.5 van dit reglement)

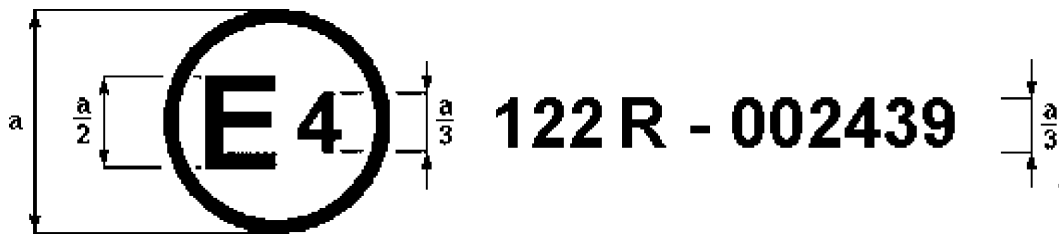

a = min. 8 mm

Bovenstaand goedkeuringsmerk, aangebracht op een verwarmingssysteem, geeft aan dat het onderdeeltype in kwestie wat de constructiekenmerken betreft in Nederland (E4) krachtens Reglement nr. 122 is goedgekeurd onder nummer 002439. Het goedkeuringsnummer geeft aan dat de goedkeuring is verleend volgens de voorschriften van Reglement nr. 122 in zijn oorspronkelijke vorm.

MODEL B

(zie punt 4.4 van dit reglement)

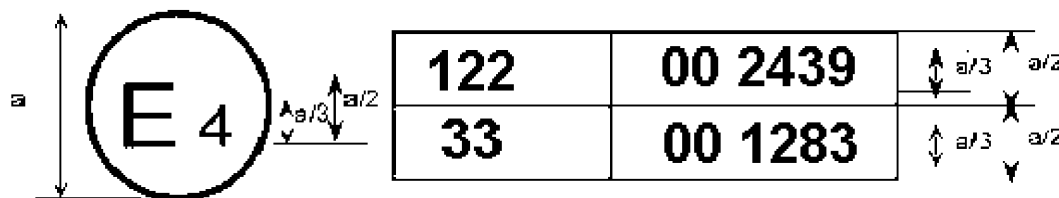

a = min. 8 mm

Bovenstaand goedkeuringsmerk, aangebracht op een voertuig, geeft aan dat het voertuigtype in kwestie wat het daarin gemonteerde verwarmingssysteem betreft in Nederland (E4) krachtens Reglement nr. 122 is goedgekeurd voor klasse III. Het nummer 00 geeft aan dat de goedkeuring is verleend volgens de voorschriften van Reglement nr. 122 in zijn oorspronkelijke vorm.

MODEL C

(zie punt 4.6 van dit reglement)

a = min. 8 mm

Bovenstaand goedkeuringsmerk, aangebracht op een voertuig, geeft aan dat het voertuigtype in kwestie in Nederland (E4) is goedgekeurd krachtens de Reglementen nr. 122 en 33 (*). De eerste twee cijfers (00) geven aan dat beide reglementen op de datum waarop deze goedkeuringen zijn verleend nog ongewijzigd waren.

(*) Het laatste nummer dient alleen ter illustratie.

BIJLAGE 3

VOORSCHRIFTEN VOOR VERWARMINGSSYSTEMEN OP BASIS VAN WARMTETERUGWINNING — LUCHT

1. Verwarmingssystemen met een warmtewisselaar waarbij uitlaatgas of verontreinigde lucht door het primaire circuit stroomt, worden geacht aan punt 6.2 van dit reglement te voldoen wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld:
  2. de wanden van het primaire circuit van de warmtewisselaar zijn minstens tot een druk van 2 bar lekdicht;
  3. de wanden van het primaire circuit van de warmtewisselaar bevatten geen demonteerbare onderdelen;
  4. de wand van de warmtewisselaar waar de warmteoverdracht plaatsvindt, is minstens 2 mm dik indien hij uit niet-gelegeerd staal bestaat;
    - 4.1. bij gebruik van andere materialen (met inbegrip van samengestelde of beklede materialen) is de dikte van deze wand zodanig dat de warmtewisselaar dezelfde levensduur heeft als in het in punt 4 bedoelde geval;
    - 4.2. indien de wand van de warmtewisselaar waar de warmteoverdracht plaatsvindt geëmailleerd is, is de wand waarop deze emailaag is aangebracht minstens 1 mm dik; deze laag is niet poreus en is duurzaam en lekdicht;
  5. de uitlaatbuis bevat een zone voor corrosiecontrole; deze zone is minstens 30 mm lang, sluit direct aan op het punt waar de buis de warmtewisselaar verlaat en is onafgedekt en gemakkelijk toegankelijk;
    - 5.1. de wanddikte van deze zone is niet groter dan die van de in de warmtewisselaar zelf ingebouwde buizen voor de afvoer van uitlaatgassen; de materialen en de oppervlakte-eigenschappen van dit buisgedeelte zijn gelijkwaardig aan die van deze buizen in de warmtewisselaar;
    - 5.2. indien de warmtewisselaar een geheel vormt met de uitlaatdemper van het voertuig, wordt de buitenwand van deze demper beschouwd als de zone waarop een eventuele corrosie zich zal voordoen en die overeenkomstig punt 5.1 moet zijn uitgevoerd.
6. Verwarmingssystemen op basis van warmteterugwinning waarbij de koellucht van de motor als verwarmingslucht wordt gebruikt, worden geacht aan punt 6.2 van dit reglement te voldoen zonder dat hierbij een warmtewisselaar wordt gebruikt wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld:
  - 6.1. de voor verwarmingsdoeleinden gebruikte koellucht komt slechts in aanraking met motoroppervlakken die geen demonteerbare onderdelen bevatten, en
  - 6.2. de verbindingen tussen de wanden van dit gedeelte van het koelluchtcircuit en de voor warmteoverdracht gebruikte oppervlakken zijn gasdicht en oliebestendig.

Deze voorwaarden worden bijvoorbeeld geacht te zijn vervuld wanneer:

    - eventueel lekverlies via een om elke bougie aangebrachte mantel tot buiten het circuit van de verwarmingslucht wordt afgevoerd;
    - de pakking tussen de cilinderkop en het uitlaatspruitstuk zich buiten het verwarmingsluchtcircuit bevindt;
    - er tussen de cilinderkop en de cilinder een dubbele lekdichtheid is met afvoer van eventueel lekverlies afkomstig van de eerste pakking tot buiten het verwarmingsluchtcircuit, of
    - de lekbescherming tussen de cilinderkop en de cilinder nog verzekerd is wanneer in koude toestand de moeren voor het vastzetten van de cilinderkop worden aangedraaid met een derde van het door de fabrikant voorgeschreven nominale koppel, of
    - de verbinding tussen de cilinderkop en de cilinder zich buiten het verwarmingsluchtcircuit bevindt.

BIJLAGE 4

TESTPROCEDURE VOOR DE LUCHTKWALITEIT

1. Bij de typegoedkeuring van voertuigen wordt de volgende test uitgevoerd:
  - 1.1. Laat bij windstille omstandigheden (windsnelheid ≤ 2 m/s) het verwarmingssysteem een uur lang in de hoogste stand werken, met alle ramen van het voertuig gesloten en, in het geval van een verwarmingssysteem op brandstof, met uitgeschakelde aandrijfmotor. Indien de in de hoogste stand functionerende verwarming zichzelf na minder dan een uur automatisch uitschakelt, mogen de metingen vóór de uitschakeling worden verricht.
  - 1.2. De CO-concentratie in de omgevingslucht wordt gemeten door monsters te nemen van:
    - 1.2.1. een punt buiten het voertuig dat zich zo dicht mogelijk bij de verwarmingsluchtinlaat bevindt en
    - 1.2.2. een punt binnen het voertuig dat minder dan 1 m van de verwarmde-luchtuitlet is verwijderd.
  - 1.3. De metingen worden gedurende een representatieve periode van 10 minuten verricht.
  - 1.4. Het meetresultaat op het in punt 1.2.2 beschreven punt moet minder dan 20 ppm CO hoger zijn dan het meetresultaat op het in punt 1.2.1 beschreven punt.
2. Bij de typegoedkeuring van verwarmingssystemen als onderdeel wordt na de tests van de bijlagen 5 en 6 en punt 1.3 van bijlage 7 de volgende test uitgevoerd:
  - 2.1. Het primaire circuit van de warmtewisselaar wordt aan een lekdichtheidstest onderworpen om te verzekeren dat er geen verontreinigde lucht in de voor de passagiersruimte bestemde verwarmde lucht kan terechtkomen.
  - 2.2. Aan dit voorschrift wordt geacht te zijn voldaan indien, bij een manometerdruk van 0,5 hPa, de leksnelheid van de warmtewisselaar niet meer dan 30 dm³/uur bedraagt.

BIJLAGE 5

TESTPROCEDURE VOOR DE TEMPERATUUR

1. Laat bij windstille omstandigheden (windsnelheid ≤ 2 m/s) het verwarmingssysteem een uur lang in de hoogste stand werken, met alle ramen van het voertuig gesloten. Indien de in de hoogste stand functionerende verwarming zichzelf na minder dan een uur automatisch uitschakelt, mogen de metingen eerder worden verricht. Indien de verwarmde lucht van buiten het voertuig afkomstig is, moet de test bij een omgevingstemperatuur van minstens 15 °C worden uitgevoerd.
2. De oppervlaktetemperatuur van onderdelen van het verwarmingssysteem waarmee de bestuurder bij normaal weggebruik van het voertuig in aanraking kan komen, wordt met een contactthermometer gemeten. Geen van deze onderdelen mag een hogere temperatuur hebben dan 70 °C voor onbekleed metaal of 80 °C voor ander materiaal.
  - 2.1. Wanneer een of meer onderdelen van het verwarmingssysteem zich achter de stoel van de bestuurder bevinden, en in het geval van oververhitting, mag de temperatuur niet meer dan 110 °C bedragen.
  - 2.2. Bij voertuigen van de categorieën M₁ en N mag geen enkel onderdeel van het systeem waarmee een zittende passagier bij normaal weggebruik van het voertuig in aanraking kan komen, met uitzondering van het uitlaatrooster, een hogere temperatuur hebben dan 110 °C.
  - 2.3. Bij voertuigen van de categorieën M₂ en M₃ mag geen enkel onderdeel van het systeem waarmee de passagiers bij normaal weggebruik van het voertuig in aanraking kunnen komen, een hogere temperatuur hebben dan 70 °C voor onbekleed metaal of 80 °C voor ander materiaal.
3. Wanneer blootgestelde delen van het verwarmingssysteem zich buiten de passagiersruimte bevinden, en in het geval van oververhitting, mag de temperatuur niet meer dan 110 °C bedragen.

De temperatuur van de verwarmde lucht die de passagiersruimte binnenstroomt, mag niet hoger zijn dan 150 °C, te meten in het midden van de uitstroomopening.

BIJLAGE 6

TESTPROCEDURE VOOR DE UITLAATEMISSIE VAN VERWARMINGSSYSTEMEN OP BRANDSTOF

1. Laat bij windstille omstandigheden (windsnelheid ≤ 2 m/s) en een omgevingstemperatuur van 20 ± 10 °C het verwarmingssysteem een uur lang in de hoogste stand werken. Indien de in de hoogste stand functionerende verwarming zichzelf na minder dan een uur automatisch uitschakelt, mogen de metingen vóór de uitschakeling worden verricht.
2. De droge en onverdunde uitlaatemissies, die met een daarvoor geschikt apparaat worden gemeten, mogen de in onderstaande tabel aangegeven waarden niet overschrijden:

Parameter	Verwarmingssystemen op gasvormige brandstof	Verwarmingssystemen op vloeibare brandstof
CO	0,1 vol. %	0,1 vol. %
NO _x	200 ppm	200 ppm
HC	100 ppm	100 ppm
Referentie-eenheid Bacharach (1)	1	4

(1) De referentie-eenheid "Bacharach" overeenkomstig ASTM D 2156.

3. De test wordt herhaald in omstandigheden die overeenkomen met een rijnsnelheid van 100 km/h (of de door de constructie bepaalde maximumsnelheid van het voertuig, wanneer die minder dan 100 km/h bedraagt). Hierbij mag de CO-waarde niet meer dan 0,2 vol. % bedragen. Indien de test is uitgevoerd op het verwarmingssysteem als onderdeel, hoeft deze niet te worden herhaald voor het voertuigtype waarin het systeem is geïnstalleerd.

BIJLAGE 7

AANVULLENDE VOORSCHRIFTEN VOOR VERWARMINGSSYSTEMEN OP BRANDSTOF

1. Ieder verwarmingssysteem wordt met aanwijzingen voor gebruik en onderhoud geleverd en bij verwarmingssystemen voor de aftermarket worden ook instructies voor de inbouw van het apparaat verstrekt.
  2. Er worden veiligheidsvoorzieningen aangebracht (hetzij als onderdeel van het verwarmingssysteem op brandstof, hetzij als onderdeel van het voertuig) om in noodgevallen de werking van ieder verwarmingssysteem op brandstof volledig in de hand te hebben. Deze voorzieningen zijn zo ontworpen dat, wanneer bij het inschakelen van het toestel geen vlam wordt verkregen of de vlam tijdens de werking van het toestel uitgaat, het ontstekingscircuit wordt uitgeschakeld en de brandstoftoevoer wordt afgesneden na hoogstens 4 minuten in het geval van vloeibare-brandstof-verwarmingssystemen of, in het geval van gasverwarmingssystemen, na hoogstens 1 minuut bij thermo-elektrische vlambewaking en 10 seconden bij automatische vlambewaking.
  3. De verbrandingskamer en de warmtewisselaar van verwarmingssystemen waarin water als overdrachtsmedium wordt gebruikt, moeten een druk van tweemaal de normale bedrijfsdruk en minimaal 2 bar (manometer) kunnen weerstaan. De testdruk wordt op het inlichtingenformulier vermeld.
  4. Het verwarmingssysteem wordt voorzien van een etiket van de fabrikant waarop de naam van de fabrikant, het modelnummer en het type, alsmede het nominale vermogen in kilowatt zijn vermeld. Tevens worden het brandstoftype en, waar van toepassing, de bedrijfsspanning en gasdruk op het etiket aangegeven.
  5. Vertraagde uitschakeling van de verbrandingsluchtventilator
    - 5.1. Wanneer een verbrandingsluchtventilator is ingebouwd, wordt voorzien in de vertraagde uitschakeling daarvan, ook bij oververhitting of onderbreking van de brandstoftoevoer.
    - 5.2. Er kunnen andere maatregelen ter voorkoming van beschadiging door deflagratie en corrosie worden toegepast wanneer de fabrikant tegenover de goedkeuringsinstantie aantoont dat die maatregelen van gelijke werking zijn.
  6. Voorschriften voor elektrische uitrusting
    - 6.1. Aan alle technische voorschriften waarbij de spanning een rol speelt, moet zijn voldaan binnen een spanningsafwijking van $\pm 16\%$ van de nominale spanning. Indien er een beveiliging tegen onderspanning en/of overspanning voorhanden is, moet aan alle voorschriften zijn voldaan bij de nominale spanning en in de onmiddellijke nabijheid van de uitschakelingspunten.
  7. Verklikkerlicht
    - 7.1. Een duidelijk zichtbaar verklikkerlicht in het gezichtsveld van de gebruiker geeft aan of het verwarmingssysteem op brandstof in- of uitgeschakeld is.
-

BIJLAGE 8

VEILIGHEIDSVOORSCHRIFTEN VOOR VERWARMINGSSYSTEMEN OP LPG

1. VERWARMINGSSYSTEMEN OP LPG VOOR GEBRUIK IN MOTORVOERTUIGEN EN AANHANGWAGENS DAARVAN OP DE WEG
  - 1.1. Als het verwarmingssysteem op lpg van een motorvoertuig of aanhangwagen ook kan worden gebruikt wanneer het voertuig in beweging is, moeten de verwarming en het toevoersysteem aan de volgende voorschriften voldoen:
    - 1.1.1. Het verwarmingssysteem op lpg moet voldoen aan de geharmoniseerde norm EN 624:2011 (Specificatie voor vloeibaargastoeellen. Lpg-ruimteverwarmingsapparatuur met gesloten verbrandingsruimte voor installatie in voertuigen en boten).
    - 1.1.2. Bij een permanent geïnstalleerde lpg-tank moeten alle onderdelen van het systeem die in contact komen met lpg in de vloeistoffase (alle onderdelen van de vuleenheid tot de verdamper/drukregelaar) en de bijbehorende vloeistoffase-installatie voldoen aan de technische voorschriften van Reglement nr. 67, delen I en II, en de bijlagen 3 tot en met 10, bijlage 13, en de bijlagen 15 tot en met 17. De installatie van een lpg-tank in voertuigen van categorie O moet echter voldoen aan de technische voorschriften van de geharmoniseerde norm EN 1949:2011.
    - 1.1.3. De gasfase-installatie van het verwarmingssysteem op lpg in een voertuig moet voldoen aan de voorschriften van de geharmoniseerde norm EN 1949:2011¹. (Eisen voor de installatie van lpg-systemen voor huishoudelijk gebruik in vrijetijdsvoertuigen en andere wegvoertuigen).
    - 1.1.4. Het lpg-toevoersysteem moet zodanig ontworpen zijn dat de druk en de fase van de toevoer geschikt zijn voor het geïnstalleerde verwarmingssysteem op lpg. Lpg mag tegelijkertijd hetzij in de gasfase, hetzij in de vloeistoffase uit de permanent geïnstalleerde lpg-tank worden gehaald. De gasinstallaties van het motorvoertuig en de aanhangwagen mogen niet onderling verbonden zijn.
    - 1.1.5. De vloeistofuitlaat van de permanent geïnstalleerde lpg-tank waarmee het verwarmingssysteem van lpg wordt voorzien, moeten worden geleverd met een op afstand bediende afnamekraan met doorstroombegrenzer zoals voorgeschreven in punt 17.6.1.1 van Reglement nr. 67. De op afstand bediende afnamekraan met doorstroombegrenzer moet zodanig worden geregeld dat deze automatisch wordt gesloten binnen vijf seconden na het stilleggen van de motor van het voertuig, ongeacht de stand van de contactsleutel. Als de aanschakelaar van het verwarmingssysteem of het lpg-toevoersysteem binnen deze vijf seconden wordt geactiveerd, mag het verwarmingssysteem in bedrijf blijven. De verwarming kan altijd opnieuw worden gestart. Dit punt is niet van toepassing op aanhangwagens. Bij aanhangwagens moet in de buurt van de vulopening een etiket zijn aangebracht met de instructie om bij het vullen van de permanent geïnstalleerde lpg-tank het verwarmingssysteem uit te schakelen.
    - 1.1.6. Bij toevoer van lpg in gasfase vanuit de permanent geïnstalleerde lpg-tank of vanuit een of meer afzonderlijke draagbare lpg-cilinders moeten passende maatregelen worden genomen om te garanderen dat:
      - 1.1.6.1. er geen vloeibare lpg in de drukregelaar of het verwarmingssysteem op lpg kan terechtkomen. Daarbij kan met een scheidingsstelsel worden gewerkt, en
      - 1.1.6.2. bij een loskoppeling door ongeval geen ongecontroleerd lpg-verlies kan ontstaan. Om de lpg-stroom tegen te houden, moet direct achter of in de op de cilinder of tank gemonteerde drukregelaar een voorziening worden geïnstalleerd. Als de drukregelaar verder van de cilinder of de tank is gemonteerd, moet een dergelijke voorziening direct voor de slang of leiding van de cilinder of tank worden geïnstalleerd (hogedrukbeveiliging) en moet in of achter de drukregelaar nog een voorziening worden geïnstalleerd, indien dat nodig is om het lagedrukgedeelte van de installatie te beschermen (lagedrukbeveiliging).
    - 1.1.7. Als de lpg in vloeistoffase wordt aangevoerd, moeten de verdamper en de drukregelaar naar behoren worden verwarmd door een geschikte warmtebron.
    - 1.1.8. In motorvoertuigen die lpg als brandstof gebruiken, mag het verwarmingssysteem op lpg aangesloten zijn op de permanent geïnstalleerde tank met lpg voor de motor, op voorwaarde dat de veiligheidsvoorschriften van het aandrijfsysteem worden nageleefd. Als voor de verwarming een afzonderlijke lpg-tank wordt gebruikt, moet deze van een eigen vuleenheid worden voorzien.

2. VERWARMINGSSYSTEMEN OP LPG VOOR STATIONAIR GEBRUIK IN MOTORVOERTUIGEN EN AANHANGWAGENS DAARVAN
    - 2.1. Verwarmingssystemen op lpg en bijbehorende toevoersystemen die alleen bestemd zijn om te worden gebruikt als het voertuig niet rijdt, moeten aan de volgende voorschriften voldoen:
      - 2.1.1. Op de ruimte waar de draagbare lpg-cilinders worden opgeslagen en in de nabijheid van het bedieningsorgaan van het verwarmingssysteem, moeten permanente labels worden bevestigd waarop te lezen staat dat de verwarming op lpg niet in bedrijf mag zijn en dat de klep van de draagbare lpg-cilinder gesloten moet zijn als het voertuig rijdt.
      - 2.1.2. Het verwarmingssysteem op lpg moet aan de voorschriften van punt 1.1.1 voldoen.
      - 2.1.3. De gasfase-installatie van het verwarmingssysteem op lpg moet aan de voorschriften van punt 1.1.3 voldoen.
-

BIJLAGE 9

**AANVULLENDE BEPALINGEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN OP BEPAALDE IN DE ADR-OVEREENKOMST
GENOEMDE VOERTUIGEN**

1. TOEPASSINGSGBIED

Deze bijlage is van toepassing op bepaalde voertuigen waarvoor de Europese Overeenkomst betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (ADR) specifieke voorschriften betreffende verwarmingssystemen op brandstof en de installatie ervan bevat.

2. DEFINITIES

De voertuigaanduidingen EX/II, EX/III, AT, FL, OX en MEMU in deze bijlage zijn zoals gedefinieerd in hoofdstuk 9.1 van de ADR-overeenkomst.

Voertuigen die krachtens deze bijlage zijn goedgekeurd omdat zij aan de voorschriften voor categorie EX/III beantwoorden, worden geacht aan de voorschriften voor categorie MEMU te voldoen.

3. TECHNISCHE BEPALINGEN

3.1. Algemeen (voertuigen van de categorieën EX/II, EX/III, AT, FL, OX en MEMU)

3.1.1. ⁽¹⁾ De verwarmingssystemen op brandstof en het traject van de uitlaatgassen moeten zo ontworpen, geplaatst, beschermd of afgedekt zijn dat het risico dat de lading opwarmt of ontvlamt, aanvaardbaar is. Aan dit voorschrift wordt geacht te zijn voldaan als de brandstoftank en het uitlaatsysteem van de installatie aan de volgende voorwaarden voldoen:

— alle tanks die de installatie van brandstof voorzien, moeten aan de volgende voorschriften beantwoorden:

- a) bij lekkage moet de brandstof op de grond terechtkomen zonder met hete delen van het voertuig of de lading in contact te komen;
- b) met benzine gevulde brandstoftanks moeten voorzien zijn van een doeltreffende vlamdemper aan de vulopening of van een afsluiting waarmee de opening hermetisch kan worden afgesloten;

— het uitlaatsysteem en de uitlaatpijpen moeten zo gericht of beschermd zijn dat er geen gevaar is voor opwarming of ontvlaming van de lading. Als delen van het uitlaatsysteem zich direct onder de brandstoftank (diesel) bevinden, moet een vrije ruimte van minstens 100 mm in acht worden genomen of moeten die delen door een hiteschild worden afgeschermd.

3.1.2. Het verwarmingssysteem op brandstof moet manueel worden ingeschakeld. Programmeersystemen zijn verboden.

3.2. Voertuigen van de categorieën EX/II, EX/III en MEMU

Verwarmingssystemen op gasvormige brandstoffen zijn niet toegestaan.

3.3. Voertuigen van categorie FL

3.3.1. De verwarmingssystemen op brandstof moeten minstens volgens de volgende methoden kunnen worden uitgeschakeld:

- a) opzettelijke manuele uitschakeling vanuit de bestuurderscabine;
- b) stilleggen van de motor van het voertuig; in dit geval mag het verwarmingstoestel door de bestuurder weer manueel worden ingeschakeld;
- c) opstarten van een aanvoerpomp op het motorvoertuig voor de gevaarlijke goederen die worden vervoerd.

3.3.2. Nadat de verwarmingssystemen op brandstof zijn uitgeschakeld, mogen ze nog even blijven nawerken. Voor de methoden van punt 3.3.1, onder b) en c), moet de toevoer van verbrandingslucht door passende maatregelen worden onderbroken nadat het systeem maximaal 40 seconden is blijven nawerken. Er mag alleen gebruik worden gemaakt van verwarmingssystemen waarvoor is aangetoond dat de warmtewisselaar gedurende zijn normale levensduur bestand is tegen de beperkte nawerkingscyclus van 40 seconden.

⁽¹⁾ De naleving van de voorschriften van dit punt moet worden geverifieerd op het voltooide voertuig.

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EU) 2019/1781 van de Commissie van 1 oktober 2019 tot vaststelling van eisen inzake ecologisch ontwerp voor elektromotoren en snelheidsvariatoeren overeenkomstig Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 641/2009 betreffende eisen inzake ecologisch ontwerp voor stand-alone natloper-circulatiepompen en in producten ingebouwde natloper-circulatiepompen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 640/2009 van de Commissie

(Publicatieblad van de Europese Unie L 272 van 25 oktober 2019)

Bladzijde 83, bijlage I, punt 1, onder b), ii):

in plaats van: “met een nominaal vermogen gelijk aan of hoger dan 0,75 kW”,

lezen: “met een nominaal vermogen gelijk aan of hoger dan 75 kW”.

Bladzijde 92, bijlage III, punt 3):

in plaats van: “alle gelijkwaardige modellen”,

lezen: “alle equivalente modellen”.

ISSN 1977-0936 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2431 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

